EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.12.8.
COM(2021) 782 final

2021/0411 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcseréről és a 2006/960/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről

{SEC(2021) 420 final} - {SWD(2021) 374 final} - {SWD(2021) 377 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• Háttér-információk

A biztonsági unióra vonatkozó uniós stratégiában[1], az EU terrorizmus elleni új programjában[2], valamint a szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló uniós stratégiában (2021–2025)[3] foglaltak szerint a transznacionális fenyegetések összehangolt, célzottabb és kiigazított választ igényelnek. Jóllehet a helyszínen működő nemzeti hatóságok küzdenek a frontvonalban a szervezett bűnözés és a terrorizmus ellen, a közös büntetőjogi keretre és hatékony pénzügyi eszközökre támaszkodó uniós szintű és globális partnerségek kiemelt jelentőséggel bírnak a nemzeti hatóságok közötti hatékony együttműködés, valamint az információk és ismeretek megosztásának biztosítása szempontjából. Ezenkívül a szervezett bűnözés és a terrorizmus kézzelfoghatóvá teszi a belső és a külső biztonság közötti kapcsolatot. Ezek a fenyegetések határokon átnyúlóan terjednek, valamint szervezett bűnözői csoportok és terrorista csoportok szerteágazó bűnözői tevékenységében nyilvánulnak meg.

A belső határellenőrzések nélküli térségben (a továbbiakban: a schengeni térség[4]) az egyik tagállamban dolgozó rendőrök számára (azonos feltételek mellett) egyenértékű hozzáférést kell biztosítani a más tagállamban dolgozó kollégáik rendelkezésére álló információkhoz. A rendőri szerveknek Unió-szerte hatékonyan és alapértelmezett módon együtt kell működniük. A büntetőügyekben folytatott információcsere tehát kulcsfontosságú eszköz a schengeni térség biztonságának megőrzéséhez.

A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményben (SMVE) a schengeni térségen belüli belső határellenőrzések eltörlésével együtt megállapodás született az információcserére és a rendőrségi együttműködésre vonatkozó szabályokról is. Emellett létrejött a Schengeni Információs Rendszer (SIS), vagyis egy olyan közös uniós biztonsági és határigazgatási adatbázis, amely a körözött és eltűnt személyekre és tárgyakra vonatkozó információkat tartalmazza figyelmeztető jelzések formájában.

Az Európai Unió súlyos és szervezett bűnözés általi fenyegetettségének 2021. évi értékelése (EU SOCTA) szerint a szervezett bűnözői csoportok több mint 70 %-a több mint három tagállamban van jelen[5]. A 2021. évi EU SOCTA és az EMCDDA európai kábítószer-jelentés[6] számos olyan területet azonosít, ahol a súlyos és szervezett bűnözés terjedésére utaló jelek észlelhetők. Ugyanakkor – amint azt a 2020 decemberében közzétett terrorizmus elleni program[7] is kifejti – az Unióban továbbra is magas a terrorellenes készültség.

A schengeni térség a világ legnagyobb olyan területe, amelyen belül a személyek szabadon mozoghatnak. Több mint 420 millió ember szabad mozgását, valamint az áruk és a

---

1 COM(2020) 605 final.
2 COM(2020) 795 final.
3 COM(2021) 170 final.
4 A schengeni térséget Ausztria, Belgium, a Cseh Köztársaság, Dánia, Észtország, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Izland, Lengyelország, Lettország, Liechtenstein, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Málta, Németország, Norvégia, Olaszország, Portugália, Szlovákia, Szlovénia, Spanyolország, Svájc és Svédország alkotja.
5 Europol (2021), az Európai Unió *súlyos és szervezett bűnözés általi fenyegetettségének értékelése (EU SOCTA)*.
6 A Kábítószer és a Kábítószerfüggőség Európai Megfigyelőközpontja (EMCDDA), *2021. évi európai kábítószer-jelentés.*
7 COM(2020) 795 final.

szolgáltatások akadálytalan áramlását teszi lehetővé. A tagállamok közötti határellenőrzések megszüntetése révén a schengeni térség európai életmódunk részévé vált. Európa összekapcsoltságának és az uniós polgárok közötti kötelékeknek a szimbóluma[8]. A schengeni térség továbbá hozzájárul az egységes piac hatékony működéséhez és ezáltal az uniós gazdaság növekedéséhez[9].

Az emberek Unión belüli mobilitása azonban tovább nehezíti a bűnügyi fenyegetések megelőzését és az ilyen fenyegetések elleni küzdelmet, valamint a közbiztonság garantálását is. Közel 2 millió ember ingázott országhatárokon át, közülük 1,3 millió határt átlépő munkavállaló volt[10]. Annak ellenére, hogy a Covid19-világjárvány csökkentette az EU-n belüli mobilitást, a jövőben valószínűleg újból jelentős lesz az emberek áramlása.

Az elmúlt években számos válság és kihívás ismételten próbára tette a schengeni térséget. Emiatt több tagállam visszaállította a belső határellenőrzéseket. Az érintett tagállamok ezt a döntést többek között az irreguláris migránsok ellenőrizetlen továbbutazása[11] miatt hozták meg, amely e tagállamok megítélése szerint komoly veszélyt jelent a közrendre vagy a belső biztonságra, ez pedig indokolja a határellenőrzés visszaállításának szükségességét. Az (EU) 2016/399 rendelet[12] (a továbbiakban: a Schengeni határellenőrzési kódex) értelmében a határellenőrzés ideiglenes visszaállítása csak korlátozott időre, kivételes körülmények között (például a 2015–2016-os migrációs válság), végső megoldásként alkalmazható. Van még mit javítani különösen a rendőrségi ellenőrzések és együttműködés alkalmazása terén, beleértve természetesen az információcserét és a kommunikációt is. Ezek az intézkedések – különösen együttes alkalmazásuk esetén – ugyanolyan eredményesen lehetővé tehetik a továbbutazások ellenőrzését, mint az ideiglenes belső határellenőrzés, és kevésbé akadályozzák a személyek, az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását.

A bűnözői tevékenységek gyorsan változó környezete és az emberek mobilitása arra enged következtetni, hogy az EU és a schengeni térség bűnüldöző hatóságai közötti, határokon átnyúló együttműködés alapvető fontosságú a bűncselekmények elleni küzdelemben, valamint lehetővé teszi a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó polgárok és harmadik országbeli állampolgárok számára, hogy biztonságosan éljenek a szabad mozgáshoz való jogukkal. Továbbra is jelentős kihívások tapasztalhatók azonban a bűnüldöző hatóságok azon képessége tekintetében, hogy hatékony és eredményes módon információt cseréljenek más tagállamokbeli kollégáikkal. Ez a képesség továbbra is jelentős eltéréseket mutat a tagállamok között, ami rávilágít arra, hogy az információcsere eredményessége és hatékonysága szempontjából káros mértékű széttagoltság tapasztalható. Ennek következtében a bűnözők és a bűnözői csoportok továbbra is kihasználják ezeket a hatékonysági problémákat a határokon átnyúló tevékenységük során, és az irreguláris migránsok továbbutazása továbbra is problémát fog jelenteni.

• A javaslat indokai és céljai

E javaslat általános célja, hogy jogszabályt alkosson az uniós bűnüldöző hatóságok közötti információcsere szervezeti és eljárási vonatkozásairól annak érdekében, hogy hozzájáruljon az ilyen információk hatékony és eredményes cseréjéhez, és ezáltal védje a teljeskörűen működő és reziliens schengeni térséget. A javaslat (nevezetesen) nem érinti a SIS-ben

8 Az Eurobarométer 474. sz. felmérése: *A schengeni térség*.

9 COM(2021) 277 final, 2021.6.2.

10 Európai Bizottság (2017), *A növekedés és a kohézió előmozdítása az EU határrégióiban*.

11 A tagállamok által bejelentett egyéb indokok közül a leggyakoribbak közé tartozott a 2015–2016-os migrációs válság, a tartós terrorfenyegetés és a Covid19-világjárvány.

12 (EU) 2016/399 rendelet (Schengeni határellenőrzési kódex).

szereplő figyelmeztető jelzésekkel kapcsolatos, a nemzeti kapcsolattartó irodák (SIRENE-irodák) kiegészítő információkérésén keresztül történő információcserére vonatkozó szabályokat.

A tagállami bűnüldöző hatóságok közötti információcseréről szóló irányelvre irányuló e javaslat egy koherens csomag részét képezi, amely magában foglalja a határokon átnyúló operatív rendőrségi együttműködés megerősítéséről szóló tanácsi ajánlásra irányuló javaslatot, a rendőrségi együttműködés céljából történő automatizált adatcsere-mechanizmus módosításáról szóló rendeletre irányuló javaslatot („Prüm II"), valamint a Schengeni határellenőrzési kódex módosítására irányuló javaslatot, amint azt „*A teljeskörűen működő és reziliens schengeni térség kialakítására vonatkozó stratégia*" című, 2021. júniusi bizottsági közlemény[13] tartalmazza. E javaslatok együttes célja egy rendőrségi együttműködési kódex létrehozása az érintett nemzeti ügynökségek közötti bűnüldözési együttműködés észszerűsítése, szorosabbra fűzése, fejlesztése, korszerűsítése és megkönnyítése céljából, ezáltal támogatva a tagállamokat a súlyos és szervezett bűnözés, valamint a terrorizmus elleni küzdelemben.

Ez a javaslat – a társjogalkotó véleményét teljes mértékben figyelembe véve – a kísérő hatásvizsgálat megállapításain alapul. Ezek a megállapítások kiterjednek továbbá az elmúlt hat évben a rendőrségi együttműködés területén végzett schengeni értékelésekből, a korábbi harmadik pillérhez tartozó vívmányok adatvédelmi szabályokkal való összehangolásának további lépéseiről szóló bizottsági közleményből[14], az elmúlt két évben az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultációkból, valamint az elmúlt 15 évben kidolgozott tanácsi iránymutatásokból eredő információkra, elemzésekre és ajánlásokra. Ezen együttes elemzés alapján a Bizottság három fő célkitűzést határozott meg. Ez a javaslat három mögöttes probléma kezelésével kívánja megvalósítani e célkitűzéseket.

(1) Az információcserére vonatkozó egyértelmű és szilárd közös szabályok hiánya

E javaslat első célkitűzése annak biztosítása, hogy pontos, következetes és közös szabályok alapján a bűncselekmények megelőzése és felderítése, valamint nyomozások vagy bűnüldözési műveletek lefolytatása céljából **bármely tagállam bűnüldöző hatóságai egyenértékű hozzáféréssel rendelkezzenek a más tagállamokban rendelkezésre álló információkhoz**, **az alapvető jogok, köztük az adatvédelmi követelmények tiszteletben tartása mellett**.

A tagállamok bűnüldöző hatóságai részt vesznek a bűncselekmények elleni műveletekkel kapcsolatos, határokon átnyúló napi információcserében. **A nemzeti szintű szabályok azonban akadályozzák a hatékony és eredményes információáramlást**. A határokon átnyúló jelentőséggel bíró bűnüldözési információknak a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti cseréjére vonatkozó általános szabályokat a 2006-ban, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott, az információknak és bűnüldözési operatív információknak az Európai Unió tagállamai bűnüldöző hatóságai közötti cseréjének egyszerűsítéséről szóló 2006/960/IB tanácsi kerethatározat (a továbbiakban: a svéd kerethatározat[15]) határozza meg. A svéd kerethatározat részben felváltotta a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. évi egyezmény[16] rendőrségi együttműködésről szóló fejezetét.

A svéd kerethatározat meghatározza azokat az **elveket**, amelyek szerint az információkat meg kell osztani (a rendelkezésre állás és az egyenértékű hozzáférés elve), az információkérés

13 COM(2021) 277 final, 2021.6.2.
14 COM(2020) 262 final, 2020.6.24.
15 HL L 386., 2006.12.29., 89. o.
16 HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

megválaszolásának **határidejét**, az ilyen kérések benyújtásához és megválaszolásához használandó **formanyomtatványt**, valamint az ezen információk kezelése során biztosítandó adatvédelmi **biztosítékokat**.

A gyakorlatban azonban a 2006. évi svéd kerethatározat nem egyértelmű, ami akadályozza a releváns információk rendelkezésre állása/a releváns információkhoz való egyenértékű hozzáférés elvének teljes körű végrehajtását határokon átnyúló összefüggésben[17]. Ennek következtében a nemzeti szintű szabályok továbbra is akadályozzák az információáramlást annak ellenére, hogy erőfeszítéseket tettek a svéd kerethatározat követelményeinek a Tanács nem kötelező erejű iránymutatása[18] révén történő kiegészítésére. Következésképpen a jelenlegi bizonytalanságok fennmaradnának és továbbra is negatívan befolyásolnák a hatékony és eredményes információ-megosztást, és így az uniós biztonsági környezet alakulására és a megnövekedett határokon átnyúló mobilitásra gyakorolt hatások lényegében nem szűnnének meg.

Ezért az e célokat szolgáló jogi keret irányelv révén történő létrehozása lehetővé teszi a szabályok jobb nyomon követését és végrehajtását uniós és nemzeti szinten, ezzel párhuzamosan pedig biztosítja a nemzeti gyakorlatok közelítését, és ezáltal javítja a tagállamok közötti információáramlás hatékonyságát és eredményességét.

(2) Az információcseréhez szükséges közös struktúrák és hatékony irányítási eszközök hiánya

Ezen irányelvjavaslat második célkitűzése, hogy az egyedüli kapcsolattartó pont hatékony és eredményes működésének biztosítása érdekében közelítse a közös minimumszabályokat. Ezek a közös minimumkövetelmények az összetételre, a struktúrákra, a felelősségi körökre, a személyzetre és a technikai képességekre terjednek ki.

A közrend fenntartásáért és a belső biztonság megőrzéséért a tagállamok felelősek[19]. Elvileg szabadon, saját belátásuk szerint szervezhetik meg bűnüldöző hatóságaikat és szolgálataikat. Ami a bűnüldözési együttműködési struktúrákat illeti, valamennyi tagállam létrehozott egy, a lehető legtöbb információcsere lebonyolításáért felelős egyedüli kapcsolattartó pontot[20], vagy jelenleg dolgozik annak létrehozásán. A bűnüldöző hatóságok a nemzeti jog vagy belső szabályok alapján közvetlenül egymás között is cserélhetnek információt. Bár különböző kézikönyvek és nemzeti tájékoztatók készültek annak érdekében, hogy elősegítsék a nemzeti egyedüli kapcsolattartó pontok szervezésének összehangolt megközelítését, azok struktúrája, funkciói, eszközei és képességei tekintetében továbbra is jelentős különbségek vannak a tagállamok között.

Ennek eredményeként **a tagállamok nem mindig rendelkeznek a többi tagállammal való hatékony és eredményes információcseréhez szükséges struktúrákkal.** A nemzeti egyedüli

---

17 Ezekkel a lezáratlan kérdésekkel a rendőrségi együttműködés területére vonatkozó schengeni értékelések kiemelten foglalkoztak. Ezek az országjelentési értékelések aláhúzták, hogy a másik részes államtól függően eltérő gyakorlatok léteznek. Az értékelések kiterjednek továbbá a vonatkozó tanácsi iránymutatásokra, valamint a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. évi egyezmény rendőrségi együttműködésről szóló fejezetére és a kapcsolódó kétoldalú/multilaterális megállapodásokra.

18 Például: a Tanács 2020. december 2-i 5825/20 dokumentuma, *A bűnüldözési információcsere kézikönyve*.

19 Az EUMSZ 72. cikke.

20 Az egyedüli kapcsolattartó pont az információk fogadását, feldolgozását és más országok számára történő továbbítását központosító nemzeti információs platform. Ugyanazon irányítási struktúra keretében fogja össze az összes főbb nemzetközi és uniós bűnüldözési kommunikációs csatornát (INTERPOL, Europol és SIRENE).

kapcsolattartó pontok nem mindig töltik be koordinációs szerepüket, és előfordulhat, hogy nem rendelkeznek elegendő erőforrással a növekvő számú megkeresés feldolgozásához.

A nemzeti egyedüli kapcsolattartó pontok nevezetesen nem mindig vannak felszerelve a szükséges információkezelési eszközökkel (például közös irányítópulttal, valamint automatikus adatfeltöltéssel és keresztellenőrzéssel rendelkező ügyviteli rendszerrel). Emellett **az egyedüli kapcsolattartó pontok nem mindig férnek hozzá közvetlen és felhasználóbarát módon valamennyi releváns uniós és nemzetközi adatbázishoz** és platformhoz. Egyes egyedüli kapcsolattartó pontok továbbá korlátozottan férnek hozzá a **releváns nemzeti adatbázisokhoz**, ami tovább késlelteti az információcsere általános folyamatát. Ezen túlmenően előfordulhat, hogy az egyedüli kapcsolattartó pontok nem rendelkeznek elegendő erőforrással ahhoz, hogy időben és hatékonyan kezeljék a beérkező megkeresések növekvő számát. Ezt a növekvő tendenciát nem mindig kísérte a humán- és informatikai erőforrások arányos növekedése.

A néhány „fejlett” egyablakos ügyintézési pontban már alkalmazott **modern információkezelési architektúra** enyhítheti a korlátozott humánerőforrásokra gyakorolt feszültségeket azáltal, hogy az illetékes hatóságok birtokában lévő információkat saját adatbázisaikba integrálja, és ezáltal ellenőrzi és nyomon követi az információkérésekre való válaszadás határidejét[21]. Az egyedüli kapcsolattartó pontokon elérhető adatbázisokat sem mindig használják ki teljes mértékben a **kezdetleges keresőeszközök** miatt, ami megakadályozza az átírási[22] technikák és az elmosódott halmazok logikáján („fuzzy logic”)[23] alapuló keresőfunkciók alkalmazását. Az információs rendszereken belüli átírási technikák és „fuzzy logic” keresési lehetőségek hiánya miatt a tisztviselők egyetlen lekérdezéssel nem kapnak kimerítő eredményeket (találatokat). Ezért a tisztviselőknek új keresést kell végezniük minden egyes általuk vizsgált személyes adatra vonatkozóan, ami a munkateher növekedését eredményezi, ez viszont lassítja a keresési folyamatot (például az utónév és a vezetéknév megfordítása, ugyanazon személy nevének eltérő írásmódja különösen a különböző nyelvekből, ábécékből és diakritikus hangsúlyokból eredően).

A határidőket jelenleg szinte mindig túllépik, amikor bírói engedélyre van szükség. Az **igazságügyi hatóságok funkcionális rendelkezésre állása** – amint az a hatékonyabb és eredményesebb egyedüli kapcsolattartó pontok esetében már megtörtént – hozzá fog járulni az indokolatlan késedelmek enyhítéséhez. A bírói engedélyt igénylő ügyeket a jelenleginél gyorsabban lehet majd kezelni, vagyis a határidőket ezekben az esetekben is könnyebben be lehet tartani.

(3) Az EU-n belüli információcserére szolgáló meglévő kommunikációs csatorna/csatornák használatával kapcsolatos általános gyakorlat hiánya

Ezen irányelvjavaslat **harmadik célkitűzése**, hogy **orvosolja a bűnüldözési információk tagállamok közötti cseréjére használt kommunikációs csatornák elszaporodását, és megerősítse az Europolnak a hatáskörébe tartozó bűncselekmények uniós bűnügyi információs platformjaként betöltött szerepét.**

---

21 Lásd az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatot.

22 Az átírás az a folyamat, amelynek során az egyik nyelvből származó szavakat/neveket egy másik nyelv ábécéjének vagy írásrendszerének használatával reprezentálják (többnyelvű névfelismerés). Például az „o” betű az alkalmazott nyelvtől/ábécétől függően lehet „ò”, „ó”, „ô”, „õ”, „ö”, „ø”.

23 A „fuzzy” adatbázis olyan adatbázis, amely az elmosódott halmazok logikája alapján kezelni tudja a bizonytalan vagy hiányos információkat, azaz képes megtalálni az egyezéseket még akkor is, ha egy személy neve helytelenül szerepel.

Az uniós jog által szabályozott számos rendszerspecifikus eset mellett – vagyis hogy a SIS figyelmeztető jelzésekkel kapcsolatos kiegészítő információk iránti megkereséseket a SIRENE-irodákon[24] keresztül kell benyújtani, az Europollal való információcsere pedig általában az ENE[25]-ken keresztül történik – a tagállamok nem állapodtak meg a bűnüldöző hatóságaik közötti, uniós dimenzióval rendelkező ügyekre vonatkozó információcsere egyetlen csatornájáról, ami párhuzamos megkeresésekhez, indokolatlan késedelmekhez és esetenkénti információvesztéshez vezet.

Ennek eredményeként a tagállamok eltérő mértékben különböző csatornákat használnak az információkérésre, -küldésre és -fogadásra, gyakran egyértelmű, előre meghatározott indokok nélkül[26], ami akadályozza a hatékony és eredményes információcserét. Emiatt a nemzeti hatóságok sem jutnak hozzá az Europol nyújtotta támogatáshoz a tagállamok azon felszólítása ellenére, hogy az Europol olyan uniós bűnügyi információs platform legyen, amely minőségi információkon alapuló termékeket tud előállítani.

Az egyedüli kapcsolattartó pontok nem mindig biztosítják a hét minden napján, napi 24 órában a meglévő csatornák nyomon követését, ami negatív hatást gyakorolhat a sürgős információmegosztást igénylő, határokon átnyúló ügyekre. Ugyanakkor az Europol Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazását (a továbbiakban: SIENA) annak testre szabott jellemzői és erős adatbiztonsági infrastruktúrája ellenére nem használják ki kellőképpen. Még ha a tagállamok használják is a SIENA-t, **nem mindig vonják be az Europolt (másolatba téve)**, annak ellenére, hogy a kicserélt információk az Europol hatáskörébe tartoznak. Ez uniós szinten jelentős információhiányt okozhat.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat összhangban van a bűnüldözési együttműködés területére vonatkozó jelenlegi és jövőbeli szakpolitikai rendelkezésekkel. A bűnüldözési együttműködés az EU és a tagállamok közötti megosztott hatáskörbe tartozik. Az elmúlt években a tagállamok közötti információcsere és hírszerzési együttműködés javítása, valamint a terroristák és súlyos bűncselekményeket elkövetők mozgásterének megszüntetése terén már eddig is jelentős előrelépés történt. Az Európában elkövetett terrortámadásokat követően megerősítették a terrorizmus elleni küzdelemre és az információcserére vonatkozó jogszabályi keretet. A 2015-ös migrációs válságot követően átalakították a bel- és igazságügyi információs rendszerek és adatbázisok általános felépítését, hangsúlyt helyezve az interoperabilitásra[27], valamint a biztonság, a határigazgatás és a migrációkezelés közötti dinamikus konvergenciára. Emellett a

---

24 A SIS figyelmeztető jelzésekkel kapcsolatos kiegészítő információk cseréjét a SIRENE-irodák elnevezésű nemzeti irodák egységes hálózatán keresztül kell lebonyolítani.

25 Europol nemzeti egységek. Az Europollal folytatott információcserét a SIENA-t használó ENE-ken keresztül kell lebonyolítani.

26 Számos nemzeti egyedüli kapcsolattartó pont olyan belső iránymutatásokat használ, amelyek javasolják vagy előírják valamely kommunikációs csatorna meghatározott célból történő konkrét használatát, ezáltal biztosítva a következetességet és elkerülve a párhuzamos megkereséseket. Más egyedüli kapcsolattartó pontok azonban a tisztviselők szokásaira és preferenciáira támaszkodnak, ami a határokon átnyúló nyomozásokkal összefüggésben hatékonysági problémákat eredményez.

27 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/817 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén, továbbá a 767/2008/EK, az (EU) 2016/399, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1726 és az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2004/512/EK és a 2008/633/IB tanácsi határozat módosításáról, HL L 135., [2019.], 27. o.; az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/818 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról, HL L 135., [2019.], 85. o.

nemzeti gyakorlatok közelítésének elősegítését célzó (nem kötelező erejű) tanácsi ajánlások és iránymutatások közzétételével uniós szinten előmozdították a bűnüldöző szervek közötti fokozott együttműködést.

Mivel a bűnüldözési együttműködés két ága lényegében i. az (e javaslat középpontjában álló) információcseréhez és ii. a határokon átnyúló operatív együttműködéshez kapcsolódik, ez a javaslat a határokon átnyúló operatív rendőrségi együttműködés egyes vonatkozásairól szóló tanácsi ajánlásra irányuló kísérő javaslattal összefüggő csomag részét fogja képezni. Ezt a csomagot a rendőrségi együttműködésre vonatkozó automatizált adatcsere-mechanizmus módosításáról szóló rendeletre irányuló párhuzamos javaslat („Prüm II") egészíti ki. A „Prüm II" javaslat célja a prümi adatcsere műszaki architektúrájának megerősítése, az adatkategóriák körének kiterjesztése, valamint a találatot követő adatcsere egyszerűsítése és felgyorsítása. A megerősített „Prüm II" javaslat az átfogó kereten belül egyedi szabályokat és lehetőségeket biztosítana meghatározott – és különösen fontos – adatkategóriák (például ujjnyomatok, DNS-adatok, arcképmások) **automatizált** cseréjére, valamint az ezen irányelv által az általános információcserére vonatkozóan előírt általános szabályokat.

Ez a javaslat – az EU-n belüli biztonság fokozásának fontos intézkedéseként – hozzá fog járulni a schengeni stratégiában meghatározott, a teljeskörűen működő és reziliens schengeni térség megteremtéséhez is. Ez a javaslat teljes mértékben összhangban van továbbá az Europol megbízatásának módosítására irányuló 2020. évi javaslattal[28], amelynek célja az ügynökség nagy és összetett adatkészletek feldolgozására vonatkozó megbízatásának megerősítése, valamint a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokkal[29]. A javaslat kiegészíti a SIS-ben szereplő figyelmeztető jelzésekre vonatkozó információknak a SIRENE-irodákon keresztül történő cseréjére vonatkozó jogi keretet[30]. Ez a javaslat nem érinti az összes többi uniós jogi aktust, valamint az olyan egyéb jogi aktusokat, mint például a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1153 irányelv[31], amelynek célja, hogy a súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében megkönnyítse az illetékes hatóságok számára a pénzügyi információkhoz és bankszámla-információkhoz való hozzáférést és azok felhasználását.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

E javaslat célja, hogy pozitívan járuljon hozzá a teljeskörűen működő és reziliens schengeni térséghez, amely több ember számára teszi lehetővé a szabad mozgást, valamint elősegíti az áruk és szolgáltatások akadálytalan áramlását, ami cserében hozzájárul az egységes piac

---

28 COM(2020) 796 final.

29 COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

30 HL L 312., 2018.12.7., 1. o. Az (EU) 2018/1860 rendelet a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról; az (EU) 2018/1861 rendelet a határforgalom-ellenőrzés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról, valamint az 1987/2006/EK rendelet módosításáról és hatályon kívül helyezéséről; az (EU) 2018/1862 módosított rendelet a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a 2007/533/IB tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1986/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2010/261/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről.

31 HL L 186., 2019.7.11., 122. o.

hatékony működéséhez, és ezáltal az Unió gazdaságának növekedéséhez. Ez az ajánlás ezért teljes mértékben összhangban van nemcsak az EU-n belüli határ menti régiókban, hanem az EU egészében is a foglalkoztatást, a közlekedést és végső soron a gazdasági növekedést célzó uniós szakpolitikákkal.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az EU-n belüli bűnüldözési együttműködés területére vonatkozó uniós fellépés jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) V. címének 5. fejezete. Az EUMSZ 87. cikke szerint: „*az Unió rendőrségi együttműködést alakít ki, amelyben részt vesz a tagállamok valamennyi hatáskörrel rendelkező hatósága, köztük a tagállamok rendőrségei, vámhatóságai és a bűncselekmények megelőzésére és felderítésére szakosodott egyéb bűnüldöző szolgálatai*”. Konkrétabban, az EUMSZ 87. cikke (2) bekezdésének a) pontja a bűncselekmények megelőzése, felderítése és nyomozása szempontjából releváns információk összegyűjtését, tárolását, feldolgozását, elemzését és cseréjét érintő intézkedésekre vonatkozik. Ezt a jogalkotási javaslatot rendes jogalkotási eljárás keretében kell elfogadni.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az ezen indokolás első szakaszában azonosított problémák megfelelő kezeléséhez uniós fellépésre van szükség. A releváns bűnüldöző hatóságok közötti, illetve az Europollal való információáramlás javításának célkitűzését a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani. A bűnözés és a terrorizmus határokon átnyúló jellege miatt a tagállamoknak egymásra kell támaszkodniuk. Ezért az információcserére vonatkozó közös szabályok megállapítása uniós szinten jobban megvalósítható. Annak ellenére, hogy számos nemzeti és regionális intézkedés létezik, a tagállamok önmagukban nem tudnák biztosítani a rendelkezésre állás és az információkhoz való egyenértékű hozzáférés elvének teljes körű végrehajtását. Ha a tagállamok önmagukban és nemzeti programok alapján lépnének fel, nem tudnák megszüntetni az egyedüli kapcsolattartó pontok közötti jelenlegi különbségeket, amelyek akadályozzák a releváns információk határokon átnyúló hatékony és eredményes cseréjét. A tagállamok nem biztosítanák a releváns adatbázisok és kommunikációs csatornák használatának megfelelő és egységes szintű ismeretét és kapacitását.

Az EU az egyes tagállamoknál jobban felkészült arra, hogy biztosítsa a nemzeti szinten hozott intézkedések koherenciáját, kezelje az eltérő nemzeti gyakorlatok kérdését, megelőzze a párhuzamosságokat, az átfedéseket és a bizonytalanságokat, és végső soron elősegítse a határokon átnyúló bűnözés és terrorizmus elleni hatékony fellépést. Az azonosított problémákra válaszul tett uniós fellépés várhatóan hozzáadott értéket teremt az EU egésze – és ezáltal polgárai – számára, mivel reziliensebbé és szilárdabbá teszi a schengeni térséget, ami a schengeni társult országokra[32] is átgyűrűzik. A határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos, a bűnüldöző hatóságok közötti információcserét megkönnyítő közös uniós szintű szabályok, standardok és követelmények jelentős méretgazdaságosságot eredményeznek, ezzel párhuzamosan pedig biztosítják az adatbiztonság és az adatvédelem magas szintű normáit.

Az uniós szintű bűnüldözési együttműködés nem helyettesíti a belső biztonságra vonatkozó nemzeti politikákat. Nem helyettesíti a nemzeti bűnüldöző hatóságok munkáját. Az uniós szintű fellépés ehelyett támogatja és megerősíti a nemzetbiztonsági politikákat és a nemzeti bűnüldöző hatóságok munkáját a határokon átnyúló bűnözés és terrorizmus ellen.

[32] Izland, Liechtenstein, Norvégia és Svájc.

- **Arányosság**

E javaslat célja, hogy az uniós jogi keretet a svéd kerethatározat Lisszaboni Szerződés szerinti kiigazítása révén az információcserére vonatkozó egyetlen jogi eszközben konszolidálja. A javaslat továbbá az elmúlt 15 évben elfogadott, nem kötelező erejű tanácsi iránymutatásokból eredő rendelkezéseket is tartalmaz. Figyelembe véve a társjogalkotó felhívását, valamint a tagállamok által a konzultációs szakaszban kifejezett szándékot, ez az irányelvjavaslat úgy foglalkozik az azonosított problémákkal, hogy közben nem lépi túl a tagállamok közötti hatékony és eredményes információáramlás biztosítására irányuló célkitűzés megvalósításához feltétlenül szükséges mértéket.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A korábbi vonatkozó tanácsi következtetésekre[33] építve az ezen irányelvre irányuló bizottsági javaslat célja, hogy az információcserére és kommunikációra vonatkozó tagállami jogszabályok jelentős közelítése révén hatékony és eredményes információáramlást valósítson meg a tagállamok bűnüldöző hatóságai között. A javaslat rendelkezései biztosítják a hatáskörök átruházásának, valamint a tagállamok jogrendszerei és hagyományai közötti különbségeknek a tiszteletben tartását, amint azt a Szerződések is elismerik. A fentiekre tekintettel a javasolt jogalkotási javaslat irányelv formáját ölti.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A konzultáció során felkérték a különböző szakterületekkel foglalkozó **érintett érdekelt felek** széles körét, így a nemzeti rendőrségeket, a vámhatóságokat, az igazságügyi és adatvédelmi hatóságokat, a civil társadalmi szervezeteket, a tudományos köröket, valamint a nyilvánosság tagjait –, hogy ismertessék az EU-n belüli bűnüldözési együttműködés megerősítésével kapcsolatos elvárásaikat és aggályaikat[34].

A Bizottság a **szerepvállalás különböző módjait** alkalmazta, például célzott kérdőíveket küldött ki, szakértőket és fókuszcsoportokat hallgatott meg, esettanulmányokat készített, és tematikus műhelytalálkozókat szervezett a tagállamok és a schengeni társult országok képviselőivel. Az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat tárgyát és az abban bemutatott szakpolitikai alternatívákat a megfelelő tanácsi munkacsoportok (pl. a bűnüldözési munkacsoport rendőrségi és vámügyi alcsoportjai, valamint a Belső Biztonságra Vonatkozó Operatív Együttműködéssel Foglalkozó Állandó Bizottság) is megvitatták.

Emellett a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokkal[35] összhangban a Bizottság **nyilvános konzultációt** indított. A Bizottság ezen javaslat elkészítésekor a **konzultációs tevékenységek eredményeit** (20 válasz) megfelelően figyelembe vette[36].

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A vállalkozó „*A határokon átnyúló bűnüldözési együttműködést elősegítő uniós szakpolitikai kezdeményezésekről szóló hatásvizsgálat elkészítésének támogatását célzó tanulmány*”

---

33 A Tanács következtetései a belső biztonságról és az európai rendőrségi partnerségről, 13083/1/20.

34 Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk teljes körű bemutatása az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatban található.

35 SWD(2017) 350 final, 2017.7.7.

36 Az EU rendőrségi együttműködési kódexe – a határokon átnyúló súlyos bűncselekmények és a szervezett bűnözés elleni küzdelem (europa.eu)

előkészítése során számos konzultációs tevékenységet is végzett – például a hatókör felmérését célzó interjúkat, kérdőíveket, online felméréseket, félig strukturált interjúkat és esettanulmányokat készített, valamint fókuszcsoportokat kérdezett meg.

- **Hatásvizsgálat**

E jogalkotási javaslat előkészítése céljából a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokkal összhangban hatásvizsgálatot végeztek. A hatásvizsgálat eredményei alapján a Bizottság három fő problémát azonosított, amelyek megfelelnek e javaslat három fő konkrét célkitűzésének (a fent említettek szerint). Ennek megfelelően három, különböző szintű beavatkozással járó szakpolitikai alternatívát vizsgáltak meg az egyes konkrét célkitűzések potenciális elérése érdekében[37].

I. sz. konkrét célkitűzés: *Elő kell segíteni, hogy a bűnüldöző hatóságok egyenértékű hozzáféréssel rendelkezzenek a más tagállamok birtokában lévő információkhoz, az alapvető jogok, többek között az adatvédelmi követelmények tiszteletben tartása mellett.*

Ehhez a következők szükségesek:

1. a 2006. évi svéd kerethatározatban jelenleg szereplő rendelkezések összehangolásának biztosítása a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló 2016. évi irányelvvel;
2. új „puha” kísérő intézkedések kidolgozása, például adott esetben a bűnüldözési információk cseréjének konkrét szempontjaira vonatkozó képzés és bizottsági iránymutatás;
3. a kerethatározat rendelkezései egyértelműségének javítása. Erre a kerethatározat hatályának pontosítása és használatának egyszerűsítése révén kerül sor. Adott esetben a végrehajtás további javítása érdekében az egyes tagállamokban az esetleges információcsere céljából rendelkezésre álló nemzeti adatkészletekre vonatkozó bizottsági iránymutatást is ki lehet dolgozni;
4. azon határidők betartásának megkönnyítése, amelyek alapján az információkat egy másik tagállam rendelkezésére kell bocsátani, ideértve azt az esetet is, amikor bírói engedélyre van szükség.

II. sz. konkrét célkitűzés: *Biztosítani kell, hogy valamennyi tagállam rendelkezzen hatékonyan működő egyedüli kapcsolattartó ponttal, beleértve azt az esetet is, amikor egy másik tagállam által kért információ átadásához bírói engedélyre van szükség.*

Ehhez a következők szükségesek:

1. új „puha” kísérő intézkedések kidolgozása, például képzés, pénzügyi támogatás és adott esetben releváns bizottsági iránymutatás;
2. közös minimumkövetelmények megállapítása az egyedüli kapcsolattartó pontok összetételére (ideértve azt az esetet is, amikor bírói engedélyre van szükség), feladataira, személyzetére és képességeire vonatkozóan.

III. sz. konkrét célkitűzés: *Orvosolni kell a bűnüldözési információk tagállamok közötti cseréjére használt kommunikációs csatornák elszaporodását, és meg kell erősíteni az Europolnak a hatáskörébe tartozó bűncselekmények uniós bűnügyi információs platformjaként betöltött szerepét.*

Ehhez a következők szükségesek:

[37] Lásd az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatot.

1. új „puha” kísérő intézkedések kidolgozása, például képzés, pénzügyi támogatás és adott esetben az információmegosztásról szóló bizottsági iránymutatás;

2. annak előírása a tagállamok számára, hogy a SIENA teljes körű bevezetését biztosító, szükséges átmeneti időszakot követően a javasolt irányelv szerinti valamennyi két- és többoldalú információcseréhez használják a SIENA-t.

Ezek az intézkedések **egyszerűsítik, egyértelművé teszik, fejlesztik és korszerűsítik a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködést, miközben megfelelőbben védik az alapvető jogokat**, különös tekintettel a személyes adatok védelmére (lásd alább). Emellett fokozni fogják az Europol által a tagállamoknak a változó fenyegetések elleni küzdelemben nyújtott támogatást. Az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva közös minimumszabályok révén biztosítja az egyedüli kapcsolattartó pont hatékony és eredményes működésére vonatkozó nemzeti gyakorlatok erőteljes konvergenciáját.

Az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva legpozitívabb hatásai várhatóan az egyedüli kapcsolattartó pontnak mint a bűnüldözési együttműködés „egyablakos rendszerének” az összes tagállamban történő létrehozásából erednek. Az Europol SIENA alkalmazásának alapértelmezett kommunikációs csatornaként való meghatározása hozzá fog járulni a bűnüldözési információcsere egyszerűsítéséhez, ugyanakkor biztosítani fogja az Europolon belüli információk konvergenciáját és az ilyen információk (és személyes adatok) biztonságát. Az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva kísérő intézkedéseket is tartalmaz, például releváns képzéseket és pénzügyi támogatást, amelyek kulcsfontosságúak a fent ismertetett konkrét célkitűzések eléréséhez. Az előnyben részesített alternatíva a relevancia, a hozzáadott érték, az eredményesség, a hatékonyság, a koherencia és az arányosság szempontjából a legjobb kumulatív hatásokat tükrözi. Levonja a múlt tanulságait, ugyanakkor kellően ambiciózus. Az előnyben részesített alternatíva megfelelően figyelembe veszi a tagállamok véleményét, miközben megfelel az uniós polgárok és vállalkozások jogos elvárásainak. Emellett az előnyben részesített alternatíva hozzájárul a schengeni térség hatékony és eredményes működéséhez.

- **Alapjogok**

Az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat elemezte azokat a hatásokat, amelyeket az egyes szakpolitikai alternatívák – köztük az irányelvjavaslatban előirányzott intézkedések – gyakorolhatnak a polgárok alapvető jogaira. A bűnüldöző hatóságok közötti információmegosztással kapcsolatos bármely szakpolitikai alternatíva természeténél fogva hatással van a személyes adatok védelméhez való jogra, az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 8. cikke és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikke szerint.

A szakpolitikai alternatívák hatással lehetnek más alapvető jogokra is, például a Charta 2. cikke (Az élethez való jog), 3. cikke (A személyi sérthetetlenséghez való jog), 6. cikke (A szabadsághoz és biztonsághoz való jog), 17. cikke (A tulajdonhoz való jog) és 45. cikke (A mozgás és a tartózkodás szabadsága) által védett jogokra. A hatásvizsgálat úgy ítélte meg, hogy a választott szakpolitikai alternatívák arányosak, mivel a schengeni térség belső biztonságának védelmére irányuló célkitűzés eléréséhez feltétlenül szükséges mértékre korlátozódnak, ugyanakkor biztosítják a személyek szabad mozgásának védelmét[38].

Továbbá a bűnüldözési célú információcserére vonatkozó szabályok összehangolása a személyes adatok bűnüldözési célú kezelésére vonatkozóan később elfogadott és alkalmazandó szabályokkal (a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló 2016. évi

[38] Lásd az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatot.

irányelv értelmében[39]) várhatóan pozitív hatással lesz a polgárok alapvető jogainak védelmére. A SIENA kommunikációs csatornaként való használata a személyes adatokat kezelő rendszerek biztonságát és az esetleges visszaélésekkel szembeni általános védelmüket is javítani fogja. Mivel a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv biztosítja a személyes adatok szükséges szintű védelmét az Unióban, nincs szükség annak meghaladására. Ehelyett az összehangolás biztosítja a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós szabályokkal való teljes összhangot, beleértve a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelvben foglalt szabályokat is. Ily módon érvényre jut a Bizottság 2020. évi közleményben foglalt azon kötelezettségvállalása, hogy „*jogalkotási javaslatot fog előterjeszteni, amely legalább a 2006/960/IB tanácsi kerethatározat módosítását vonja maga után a szükséges adatvédelmi összehangolás biztosítása érdekében, 2021 utolsó negyedévében*”[40].

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Bár a lehetséges költségek nagymértékben függnek az egyes nemzeti informatikai rendszerek sajátosságaitól és a jogi paraméterektől, az Europol becslést készített, és beszámolt róluk az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatban. Az egyedüli kapcsolattartó pontokon, valamint a rendőrségi és vámügyi együttműködési központokban[41] elvégzendő szükséges informatikai fejlesztések a becslések szerint **összesen legfeljebb egyszeri 11,5 millió** EUR-t tesznek ki. Az összeg a következők szerint oszlik meg:

– 1,5 millió EUR az ügyviteli rendszer (CMS) 10 tagállamban történő létrehozására (ahol még nincs felszerelve),

– 1 millió EUR arra, hogy a SIENA-t integrálják a 20 tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjainak ügyviteli rendszerébe (ahol még nincs felszerelve),

– 2,25 millió EUR a rendőrségi és vámügyi együttműködési központoknak a SIENA-val való összekapcsolására legfeljebb 45 rendőrségi és vámügyi együttműködési központban (59-ből 14 már össze van kapcsolva vele),

– 6,75 millió EUR ügyviteli rendszerek létrehozására legfeljebb 45 rendőrségi és vámügyi együttműködési központban (45 x 150 000 EUR).

Ezek a költségek (egyszeri beruházások) elfogadhatóak és **arányosak** az azonosított problémával, és nem haladják meg az ezen irányelvjavaslatban meghatározott konkrét célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket. Meg kell jegyezni, hogy a tagállamok minden esetben törekednek informatikai rendszereik korszerűsítésére (az uniós információs rendszerek interoperabilitásának összefüggésében is). Ez jó lehetőséget kínál az e javaslat rendelkezésében előirányzott változtatások költséghatékony végrehajtására. Ezek a becslések nem fedik le a képzési igényeket, mivel – különösen az informatikai fejlesztések esetében – a képzési költségek nagymértékben függnek az egyes nemzeti informatikai struktúrák sajátosságaitól és a jogi paraméterektől.

---

39 (EU) 2016/680 irányelv, HL L 119., 2016.5.4.

40 COM(2020)262, *A korábbi harmadik pillérhez tartozó vívmányok adatvédelmi szabályokkal való összehangolásának további lépései.*

41 A rendőrségi és vámügyi együttműködési központok két vagy több tagállam határ menti régióiban létrehozott regionális információs központok. E központokban a tagállamok bűnüldöző hatóságainak személyzete dolgozik. Eddig Európa-szerte 59 rendőrségi és vámügyi együttműködési központot hoztak létre.

A nemzeti szinten felmerülő költségeket minden esetben a Belső Biztonsági Alap[42] keretében megvalósuló tagállami programokból kell fedezni. A Belső Biztonsági Alap konkrét célkitűzései közé tartozik „*az információcsere javítása és elősegítése*”, valamint „*a határokon átnyúló együttműködés javítása és fokozása*”[43]. Ezért felkérjük a tagállamokat, hogy nemzeti programjaik kidolgozása során vegyék fel azokba a tervezett irányelv végrehajtása szempontjából releváns tevékenységeket, kifejezetten kitérve az egyedüli kapcsolattartó pontokra, a rendőrségi és vámügyi együttműködési központokra, valamint a SIENA-val való összekapcsolásra. Mivel egyes tagállamok magasabb szintű együttműködést folytatnak, mint mások, a javasolt irányelv végrehajtásának költségei tagállamonként eltérőek lesznek.

A Belső Biztonsági Alap égisze alá tartozó tagállami programokból fedezett esetleges költségeken felül uniós szinten nem merülnek fel egyéb költségek.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javasolt intézkedések hatásainak értékelése a tagállamoktól kapott információktól függ. Ezért ez a javaslat **az adatmutatók gyűjtésére vonatkozó rendelkezéseket** tartalmaz. A vonatkozó nyomonkövetési adatok gyűjtéséért a nemzeti hatóságoknak – ideális esetben az egyedüli kapcsolattartó pontoknak – kell felelősséget vállalniuk. Ezt követően e tevékenységi mutatók nyomon követése szolgál majd információkkal a javasolt intézkedések alkalmazásáról.

Ezzel kapcsolatban e javaslat értelmében a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a javasolt irányelvnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. A vonatkozó cikk azt is előírja a Bizottság számára, hogy a hatálybalépés után öt évvel jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az irányelv hozzáadott értékét, és a relevanciája függvényében mérlegelje az irányelv esetleges felülvizsgálatát.

E jogalkotási javaslaton kívül a Bizottság – igazgatási autonómiája alapján – az egyes tagállamok szakértőiből álló **informális szakértői csoportot** hoz létre, amely tanácsokkal látja el és támogatja a Bizottságot az irányelv nyomon követésében és alkalmazásában, beleértve a bizottsági útmutatók elkészítését is. Ez a szakértői csoport az egyedüli kapcsolattartó pontok vezetőit tömörítő meglévő informális hálózatra épülhetne. Végül, de nem utolsósorban a rendőrségi együttműködés terén a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és nyomonkövetési mechanizmus továbbra is végrehajtásra kerül, összhangban a jelenlegi tanácsi rendelettel[44] és adott esetben annak esetleges módosításával[45]. Ezek az értékelő jelentések eddig a svéd kerethatározat végrehajtására terjedtek ki. A jövőbeli értékelések kiterjednek a tervezett új irányelv alkalmazására is.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Ez az irányelvre irányuló jogalkotási javaslat hat fejezetre tagolódik:

---

42 (EU) 2021/1149 rendelet.

43 Lásd az (EU) 2021/1149 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját.

44 HL L 295., 2013.11.6., 27. o.

45 A schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és monitoringmechanizmus létrehozásáról és működéséről, valamint az 1053/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslat, 2021. június 2.

(1) A bűncselekmények megelőzése, felderítése és nyomozása céljából a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcserére vonatkozó általános rendelkezések (1–3. cikk)

A rendelkezések első csoportja a 2006 óta hatályban lévő svéd kerethatározat szerkezetére és tartalmára épül. Hatályát és tartalmát összhangba hozza továbbá a 2009 óta hatályos Lisszaboni Szerződés által bevezetett, a rendőrségi együttműködésre vonatkozó rendelkezésekkel (V. cím, 4. fejezet).

Az 1. cikk meghatározza a bűncselekmények megelőzése, felderítése és nyomozása céljából folytatott információcserére vonatkozó horizontális szabályok alkalmazási körét. Ezen irányelv rendelkezései alkalmazandók, amennyiben más, konkrét uniós jogi aktusok másként nem rendelkeznek.

A 2. cikk számos kulcsfontosságú fogalmat határoz meg, például az információcserére vonatkozó horizontális szabályok hatálya alá tartozó hatóságokat, az érintett bűncselekményeket és a bűnüldöző hatóságok rendelkezésére álló információk típusát.

A 3. cikk három elvet vázol fel, amelyeket az irányelv alapján a tagállamok közötti információcsere során tiszteletben kell tartani: az egyenértékű hozzáférés elve, amely kimondja, hogy a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti információcserék esetében lényegében azonos feltételeknek kell fennállnia; a rendelkezésre állás elve, amely kimondja, hogy amennyiben egy tagállamban bűncselekményre vonatkozó információ áll rendelkezésre, azt főszabályként más tagállamok számára is hozzáférhetővé kell tenni; valamint a bizalmas adatkezelés elve, amely hasonló szintű védelem biztosításával garantálja, hogy a tagállamok az ilyen információk kezelése során tiszteletben tartsák egymás bizalmas adatkezelési követelményeit.

(2) Információcsere az egyedüli kapcsolattartó ponton keresztül (4–6. cikk)

A 4. cikk számos követelményt határoz meg az egyedüli kapcsolattartó pontnak küldött információkérésekre vonatkozóan. Ez különösen a kérést indokoló kritériumokat és a sürgősség minősítését érinti. A kérést a többi tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja vagy – amennyiben valamely tagállam úgy határoz – más bűnüldöző hatóságok nyújtják be. A kérés nyelvét egy olyan jegyzékben felsorolt nyelvek közül kell kiválasztani, amelyet minden egyes tagállam köteles összeállítani, és amelyeket közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

Az 5. cikk előírja, hogy a 4. cikkben említett információkéréseket fogadó egyedüli kapcsolattartó pont köteles a kéréseket meghatározott határidőn belül feldolgozni és megválaszolni, amelytől csak bizonyos, szigorúan meghatározott körülmények között lehet eltérni, nevezetesen, ha bírói engedélyre van szükség. Az ilyen információszolgáltatást a kéréshez használt nyelven kell biztosítani.

A 6. cikk kimerítően felsorolja azokat az indokokat, amelyekre az egyedüli kapcsolattartó pont objektíven indokolt esetben hivatkozhat a kért információ közlésének megtagadásakor, amelyről haladéktalanul tájékoztatni kell a megkereső tagállam illetékes hatóságát. Az egyedüli kapcsolattartó pont lehetőséget kap arra, hogy pontosításokat kérjen a kérések tartalmával kapcsolatban, ami felfüggeszti az alkalmazandó határidőket, de csak akkor, ha a pontosítások objektíven szükségesek a kérés elutasításának elkerüléséhez. Az egyéb szükségesnek ítélt pontosítások tekintetében nem kerül sor ilyen felfüggesztésre.

(3) Egyéb információcsere (7.–8. cikk)

A 7. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy önkéntesen – azaz az érintett hatóság saját kezdeményezésére, információkérés benyújtása nélkül – osszák meg az információkat egy

másik (egyéb) tagállammal, amennyiben ez az információ valószínűsíthetően elősegíti az irányelvben meghatározott célok valamelyikének elérését.

A 8. cikk biztosítja, hogy az érintett egyedüli kapcsolattartó pontokat folyamatosan tájékoztassák minden megkeresésre történő információcseréről, kivéve az egyedüli kapcsolattartó ponthoz benyújtott megkereséseket, azaz a közvetlenül a különböző tagállamok bűnüldöző hatóságai között kezelt megkeresésekre vagy az egyetlen kapcsolattartó pont által egy másik tagállam bűnüldöző hatóságához benyújtott információkérésekre vonatkozó információcserét. Ez magában foglalja a rendőrségi és vámügyi együttműködési központok és más egyenértékű szervek közötti releváns információcserét, amennyiben azok a javasolt irányelv értelmében bűnüldöző hatóságnak minősülnek.

(4) A II. és III. fejezet szerinti információszolgáltatásra vonatkozó további szabályok (9.–13. cikk)

A 9. cikk azokra a helyzetekre vonatkozik, amikor azon tagállam nemzeti joga értelmében, amelyben a releváns információk rendelkezésre állnak, az információ szolgáltatásához bírói engedély szükséges, akár kérésre, akár spontán módon történik az információszolgáltatás az egyedüli kapcsolattartó pont vagy valamely bűnüldöző hatóság részéről. Ez a rendelkezés érvényre juttatja és pontosítja az egyenértékű hozzáférés elvét, ami azt jelenti, hogy lényegében ugyanazokat a feltételeket kell alkalmazni abban az esetben, ha a kért információ bírói engedélyhez kötött, függetlenül attól, hogy az információt nem ugyanazon tagállam hatósága, hanem egy másik tagállam hatósága részére kell átadni. Ez a cikk azt is előírja, hogy az érintett hatóságnak nemzeti jogával összhangban haladéktalanul meg kell tennie a szükséges gyakorlati és jogi lépéseket annak érdekében, hogy ezt a bírói engedélyt a lehető leghamarabb megszerezze.

A 10. cikk meghatároz bizonyos követelményeket, amelyek célja a személyes adatok megfelelő védelmének biztosítása, különösen a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv szabályaival való összehangolás eredményeként.

A 11. cikk szabályozza az egyedüli kapcsolattartó pontok és a bűnüldöző hatóságok által az ezen irányelvben meghatározott helyzetekben használandó nyelvet, mind a tényleges információszolgáltatás, mind az ahhoz kapcsolódó egyéb kommunikáció tekintetében. A 8. cikkben említett közvetlen információcserére és egyéb kommunikációkra nem vonatkoznak ilyen nyelvi követelmények. A tagállamoknak össze kell állítaniuk a számukra elfogadható nyelvek jegyzékét, amelynek tartalmaznia kell az angolt is. Ezeket a jegyzékeket a Bizottságnak közzé kell tennie az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

A 12. cikk bevezeti az egyedüli kapcsolattartó pont és az összes bűnüldöző hatóság azon kötelezettségét, hogy rendszeresen tájékoztassák az Europolt (másolatként szerepeljen a címzettek között), amennyiben az információcsere az Europol alap-jogiaktusában meghatározott megbízatásának hatálya alá tartozó bűncselekményekre vonatkozik. Ez a kötelezettség biztosítja, hogy az Europol képes legyen megfelelni a bűnüldözési szempontból releváns információk tekintetében az EU-n belül információs platformként betöltött szerepének.

A 13. cikk előírja valamennyi érintett hatóság számára, hogy az irányelv hatálya alá tartozó valamennyi információcseréhez és kapcsolódó kommunikációhoz az Europol által kezelt Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazást (SIENA) használják, és e célból közvetlenül kapcsolódjanak hozzá. A SIENA kötelező használatára vonatkozó szabályok nem alkalmazandók abban az esetben, ha egyes uniós jogi aktusok eltérő követelményeket tartalmaznak az alkalmazandó kommunikációs csatornára vonatkozóan, például a SIS-

rendelet[46] által szabályozott információcsere esetében, mivel az ilyen konkrét jogi aktusok szerinti információcsere nem tartozik ezen irányelv hatálya alá.

(5) A tagállamok közötti információcsere koordinálására szolgáló központi szervként működő egyedüli kapcsolattartó pont létrehozására vonatkozó minimumkövetelmények (14–16. cikk)

A rendelkezések ötödik csoportja meghatározza az egyes tagállamok azon kötelezettségét, hogy az irányelv hatályán belül az adott tagállam és más tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcserét koordináló központi szervként egyetlen kapcsolattartó pontot hozzanak létre vagy jelöljenek ki. Számos minimumkövetelményt határoz meg, amelyeknek minden egyedüli kapcsolattartó pontnak meg kell felelnie.

A 14. cikk meghatározza az egyedüli kapcsolattartó pont feladatait és képességeit. Feladatainak ellátása érdekében az egyedüli kapcsolattartó pontnak hozzáféréssel kell rendelkeznie a szükséges információkhoz, és rendszeresen tájékoztatást kell kapnia a nemzeti hatóságai és a többi tagállam hatóságai közötti minden közvetlen információcseréről. Az egyedüli kapcsolattartó pontok tényleges létrehozásáról vagy kijelöléséről meghatározott határidőn belül értesíteni kell a Bizottságot, amely ezt követően közzéteszi ezeket az értesítéseket az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

A 15. cikk minimumkövetelményeket állapít meg az egyedüli kapcsolattartó pontok összetételére vonatkozóan, bizonyos fokú rugalmasságot biztosítva az egyes tagállamok számára annak meghatározása terén, hogy a nemzeti körülményektől függően pontosan milyen szervezet és összetétel a legmegfelelőbb, amennyiben az irányelv követelményei teljesülnek.

A 16. cikk minimumkövetelményeket határoz meg az egyedüli kapcsolattartó pontok ügyviteli rendszerére vonatkozóan.

(6) Záró rendelkezések

A záró rendelkezések biztosítják a javasolt irányelv végrehajtásának megfelelő nyomon követését. Egyrészt a tagállamoknak évente minimális statisztikai adatkészletet kell gyűjteniük és benyújtaniuk (17. cikk). Másrészt, a Bizottság köteles jelentést tenni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, figyelembe véve többek között a tagállamok által szolgáltatott adatokat, és – harmadrészt – e két intézmény számára is lehetővé válik az irányelv végrehajtásának nyomon követése (18. cikk).

Végül a 19., 20., 21., 22. és 23. cikk számos szükséges jogi-technikai kérdéssel foglalkozik, nevezetesen a javasolt irányelv szabályai által felváltott, már meglévő szabályok törlésével vagy hatályon kívül helyezésével, a nemzeti jogba való átültetéssel, valamint a hatálybalépéssel és a címzettekkel. Ami az SMVE-ben (19. cikk) foglalt meglévő szabályokat illeti, annak 39. cikkét csak akkor váltja fel újabb szabály, amennyiben az a javasolt irányelvben meghatározott célból történő információcserére vonatkozik. A 39. cikk továbbra

[46] HL L 312., 2018.12.7., 1. o. Az (EU) 2018/1860 rendelet a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról; az (EU) 2018/1861 rendelet a határforgalom-ellenőrzés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról, valamint az 1987/2006/EK rendelet módosításáról és hatályon kívül helyezéséről; az (EU) 2018/1862 módosított rendelet a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a 2007/533/IB tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1986/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2010/261/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről.

is alkalmazandó a rendőrségi együttműködés e cikk hatálya alá tartozó egyéb formáira. Ezzel szemben az SMVE 46. cikkét, amely kifejezetten az ilyen információcserére vonatkozik, a javasolt irányelv teljes mértékben hatályon kívül helyezi, ezért törlésre kerül.

2021/0411 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti információcseréről és a 2006/960/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 87. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A bűnözői tevékenységgel járó transznacionális fenyegetések összehangolt, célzott és testre szabott reagálást tesznek szükségessé. Míg a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelem frontvonalában a helyszínen működő nemzeti hatóságok vannak, az uniós szintű fellépés elengedhetetlen a hatékony és eredményes együttműködés biztosításához, többek között az információcsere tekintetében is. Ezen túlmenően a szervezett bűnözésben és a terrorizmusban kifejezetten tetten érhető a belső és a külső biztonság közötti kapcsolat. Ezek a fenyegetések határokon átnyúlóan terjednek, és bűnszervezetek, valamint terrorista csoportok szerteágazó bűnözői tevékenységében nyilvánulnak meg.

(2) A belső határellenőrzések nélküli térségben az egyes tagállamok rendőrei számára az alkalmazandó uniós és nemzeti jog keretein belül lehetőséget kell biztosítani arra, hogy egyenértékű hozzáférést kapjanak a más tagállambeli kollégáik számára hozzáférhető információkhoz. E tekintetben a bűnüldöző hatóságoknak Unió-szerte hatékonyan és alapértelmezetten együtt kell működniük. Ezért a belső határellenőrzések nélküli, egymástól kölcsönösen függő térségben a közbiztonságot alátámasztó intézkedések alapvető eleme a releváns információk bűnüldözési célú cseréjére irányuló rendőrségi együttműködés. A bűnözéssel és a bűncselekményekkel – többek között a terrorizmussal – kapcsolatos információcsere átfogó célja a természetes személyek biztonságának védelme.

(3) A bűncselekmények megelőzése és felderítése céljából a tagállamok között megvalósuló információcserét az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én elfogadott egyezmény[47], különösen annak

[47] Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).

39. és 46. cikke szabályozza. A 2006/960/IB tanácsi kerethatározat[48] részben felváltotta ezeket a rendelkezéseket, és új szabályokat vezetett be az információknak és bűnüldözési operatív információknak a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti cseréjére vonatkozóan.

(4) Az értékelések – többek között az 1053/2013/EU tanácsi rendelet[49] alapján végzett értékelések– rámutattak, hogy a 2006/960/IB kerethatározat nem kellően egyértelmű, és nem biztosítja a releváns információk tagállamok közötti megfelelő és gyors cseréjét. Az értékelések nyomán az is kiderült, hogy ezt a kerethatározatot a gyakorlatban ritkán alkalmazzák, részben azért, mert a gyakorlatban nem világos, hogy mi tartozik a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény és mi a kerethatározat hatálya alá.

(5) Ezért a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény és a 2006/960/IB kerethatározat vonatkozó rendelkezéseiből álló meglévő jogi keretet naprakésszé kell tenni és fel kell váltani annak érdekében, hogy egyértelmű és harmonizált szabályok létrehozása révén könnyebbé váljon és biztosított legyen a megfelelő és gyors információcsere a különböző tagállamok illetékes bűnüldöző hatóságai között.

(6) A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény és a 2006/960/IB kerethatározat vonatkozó rendelkezései közötti eltéréseket kifejezetten kezelni kell a bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy nyomozása céljából folytatott információcsere szabályozása révén, ezáltal – az ilyen információcserék tekintetében – teljes mértékben hatályon kívül helyezve az említett egyezmény 39. és 46. cikkét, és megteremtve a szükséges jogbiztonságot. Emellett a vonatkozó szabályokat egyszerűsíteni és pontosítani kell azok hatékony gyakorlati alkalmazásának megkönnyítése érdekében.

(7) Meg kell állapítani a tagállamok közötti ilyen információcsere horizontális szempontjaira irányadó szabályokat. Az ezen irányelvben foglalt szabályok nem befolyásolják az ilyen cseréket célzó konkrét rendszerekre vagy keretekre vonatkozó uniós jogi szabályokat, például az (EU) 2018/1860[50], az (EU) 2018/1861[51], az (EU) 2018/1862[52] és az (EU) 2016/794[53] európai parlamenti és tanácsi rendelet, az (EU)

---

48 A Tanács 2006/960/IB kerethatározata (2006. december 18.) az információknak és bűnüldözési operatív információknak az Európai Unió tagállamai bűnüldöző hatóságai közötti cseréjének egyszerűsítéséről (HL L 386., 2006.12.29., 89. o.).

49 A Tanács 1053/2013/EU rendelete (2013. október 7.) a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és monitoringmechanizmus létrehozásáról és a végrehajtó bizottságnak a Schengent Értékelő és Végrehajtását Felügyelő Állandó Bizottság létrehozásáról szóló 1998. szeptember 16-i határozatának hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2013.11.6., 27. o.).

50 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1860 rendelete (2018. november 28.) a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról (HL L 312., 2018.12.7., 1. o.).

51 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1861 rendelete (2018. november 28.) a határforgalom-ellenőrzés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról, valamint az 1987/2006/EK rendelet módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2018.12.7., 14. o.).

52 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1862 rendelete (2018. november 28.) a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a 2007/533/IB tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1986/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2010/261/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2018.12.7., 56. o.).

2016/681[54] és az (EU) 2019/1153[55] európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2008/615/IB[56] és a 2008/616/IB[57] tanácsi határozat rendelkezéseit.

(8) Ez az irányelv nem szabályozza a bírósági eljárások során az információk bizonyítékként történő rendelkezésre bocsátását és felhasználását. Konkrétan nem értelmezhető úgy, hogy jogot teremt az ezen irányelv alapján szolgáltatott információk bizonyítékként történő felhasználására, és következésképpen nem érinti az alkalmazandó jogban előírt azon követelményeket, amelyek szerint az információt szolgáltató tagállamnak hozzá kell járulnia az ilyen felhasználáshoz. Ez az irányelv nem érinti a bizonyítékokra vonatkozó uniós jogi aktusokat, például [*a büntetőügybeli elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló*] (EU).../... rendeletet[58] és [*a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról szóló*] (EU).../... irányelvet[59].

(9) Az ezen irányelv szerinti valamennyi információcsere során három általános elvet kell érvényre juttatni, nevezetesen a hozzáférhetőség, az egyenértékű hozzáférés és a bizalmas adatkezelés elvét. Bár ezek az elvek nem érintik az irányelv konkrétabb rendelkezéseit, adott esetben iránymutatásul szolgálnak az irányelv értelmezéséhez és alkalmazásához. A hozzáférhetőség elve például úgy értendő, hogy az adott tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja vagy bűnüldöző hatóságai számára hozzáférhető releváns információknak a többi tagállam hatóságai számára is a lehető legnagyobb mértékben hozzáférhetőknek kell lenniük. Ez az elv mindazonáltal nem érintheti ezen irányelv olyan konkrét rendelkezéseinek alkalmazását, amelyek indokolt esetben korlátozzák az információk hozzáférhetőségét, például az információkérések és a bírói engedély iránti kérelmek elutasításának indokai tekintetében. Ezenkívül az egyenértékű hozzáférés elve értelmében más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja és bűnüldöző hatóságai számára lényegében azonos hozzáférést kell biztosítani a releváns információkhoz, így az nem lehet sem szigorúbb, sem kevésbé szigorú, mint egy és ugyanazon tagállam hasonló szerveinek hozzáférése, az irányelv konkrétabb rendelkezéseire is figyelemmel.

---

53 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

54 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/681 irányelve (2016. április 27.) az utas-nyilvántartási adatállománynak (PNR) a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról (HL L 119., 2016.5.4., 132. o.).

55 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1153 irányelve (2019. június 20.) a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 186., 2019.7.11., 122. o.).

56 A Tanács 2008/615/IB határozata (2008. június 23.) a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről (HL L 210., 2008.8.6., 1. o.).

57 A Tanács 2008/616/IB határozata (2008. június 23.) a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB határozat végrehajtásáról (HL L 210., 2008.8.6., 12. o.). A rendőrségi együttműködés céljából történő automatizált adatcseréről szóló rendeletre („Prüm II”) irányuló javaslat hatályon kívül kívánja helyezni az említett tanácsi határozatok egyes részeit.

58 Rendeletjavaslat, COM (2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

59 Irányelvjavaslat, COM (2018) 226 final – 2018/0107 (COD).

(10) A tagállamok közötti megfelelő és gyors információcsere megkönnyítésére és biztosítására irányuló célkitűzés elérése érdekében rendelkezni kell arról, hogy az ilyen információk megszerzése bizonyos egyértelmű, egyszerűsített és harmonizált követelményeknek megfelelően a másik érintett tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjához benyújtott információkérés útján történjen. Ami az ilyen információkérések tartalmát illeti, konkrétan – kimerítő és kellően részletes módon és nem befolyásolva az eseti elbírálás szükségességét – meg kell határozni, hogy e megkereséseket milyen esetben kell sürgősnek tekinteni, és azokhoz legalább milyen magyarázatokat kell fűzni.

(11) Bár az egyes tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjai számára minden esetben lehetőséget kell biztosítani arra, hogy információkérést nyújtsanak be egy másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjához, a rugalmasság érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezen túlmenően bűnüldöző hatóságaik számára is engedélyezzék az információkérést. Annak érdekében azonban, hogy az egyedüli kapcsolattartó pontok el tudják látni az ezen irányelv szerinti koordinációs feladataikat, szükség van arra, hogy amennyiben egy tagállam ilyen engedélyezés mellett dönt, az egyedüli kapcsolattartó pont mindig szerepeljen a másolatot kapó címzettek között, és így értesüljön minden ilyen kimenő kérelemről, valamint a kapcsolódó kommunikációról.

(12) Az egyedüli kapcsolattartó ponthoz benyújtott információkérések gyors feldolgozásának biztosítása érdekében határidőket kell megállapítani. E határidőknek egyértelműnek és arányosnak kell lenniük, továbbá figyelembe kell venniük, hogy az információkérés sürgős-e, és szükség van-e előzetes bírói engedélyre. Az alkalmazandó határidők betartásának biztosítása és ezzel egyidejűleg az objektíven indokolt esetekben bizonyos fokú rugalmasság lehetővé tétele érdekében kivételes jelleggel lehetővé kell tenni az eltéréseket, ha és amennyiben a megkeresett tagállam illetékes igazságügyi hatósága további időt igényel a szükséges bírósági engedélyre vonatkozó döntés meghozatalához. Erre például az információkérésben felvetett kérdések széles köre vagy összetettsége miatt lehet szükség.

(13) Kivételes esetekben objektíven indokolt lehet, hogy egy tagállam elutasítsa az egyedüli kapcsolattartó ponthoz benyújtott információkérést. Az ezen irányelv által létrehozott rendszer hatékony működésének biztosítása érdekében ezeket az eseteket kimerítően meg kell határozni és megszorítóan kell értelmezni. Amennyiben az ilyen megkeresésben kért információknak csak egy része kapcsolódik a kérés elutasításának okaihoz, a fennmaradó információkat az ezen irányelvben meghatározott határidőn belül rendelkezésre kell bocsátani. Rendelkezni kell a pontosítás kérésének lehetőségéről, amely esetben fel kell függeszteni az alkalmazandó határidőket. Ez a lehetőség azonban csak akkor állhat fenn, ha a pontosítás objektíven szükséges és arányos, mivel egyébként az információkérést az ezen irányelvben felsorolt okok valamelyike miatt el kellene utasítani. A hatékony együttműködés érdekében más helyzetekben is lehetőséget kell biztosítani a szükséges pontosítás kérésére, anélkül azonban, hogy ez a határidők felfüggesztéséhez vezetne.

(14) A gyakorlatban esetlegesen eltérő operatív igények miatt szükséges rugalmasság biztosítása érdekében az egyedüli kapcsolattartó pontokhoz benyújtott információkéréseken túlmenően az információcsere két másik eszközéről is rendelkezni kell. Az első a spontán információszolgáltatás, akár az egyedüli kapcsolattartó pont, akár a bűnüldöző hatóságok saját kezdeményezésére, előzetes megkeresés nélkül. A második arra az esetre vonatkozik, amikor az egyedüli kapcsolattartó pontok vagy a bűnüldöző hatóságok által benyújtott információkérés

nyomán nem egy másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja, hanem közvetlenül bűnüldöző hatóságai számára szolgáltatnak információt. Mindkét eszköz tekintetében csak korlátozott számú minimumkövetelményt kell meghatározni, különösen az egyedüli kapcsolattartó pontok folyamatos tájékoztatására vonatkozóan, valamint – a saját kezdeményezésű információszolgáltatás tekintetében – arra vonatkozóan, hogy az információszolgáltatás mely esetekben kötelező és milyen nyelv használandó.

(15) Az információszolgáltatás előzetes bírói engedélyezésére vonatkozó követelmény fontos biztosíték lehet. A tagállamok jogrendszerei e tekintetben különbözők, és ez az irányelv nem értelmezhető úgy, mint amely érinti a nemzeti jogban megállapított ilyen követelményeket, csupán azt a feltételt írja elő, hogy a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti információcserét mind tartalmi, mind eljárási szempontból azonos módon kell kezelni. Ezen túlmenően az ilyen követelmény alkalmazásával járó esetleges késedelmek és bonyodalmak minimálisra csökkentése érdekében az illetékes igazságügyi hatóság szerinti tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja vagy adott esetben bűnüldöző hatóságai – adott esetben az információt kérő másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjával vagy bűnüldöző hatóságával együttműködve – minden gyakorlati és jogi lépést megtesznek a bírói engedély mielőbbi beszerzése érdekében.

(16) Különösen fontos, hogy az ezen irányelv szerinti valamennyi információcsere kapcsán az uniós joggal összhangban biztosított legyen a személyes adatok védelme. E célból ezen irányelv szabályait össze kell hangolni az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[60]. Kifejezetten elő kell írni, hogy az egyedüli kapcsolattartó pontok és a bűnüldöző hatóságok által megosztott személyes adatok továbbra is az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendelet[61] II. melléklete B. szakaszának 2. pontjában felsorolt adatkategóriákra korlátozódjanak. Továbbá, amennyiben lehetséges, az ilyen személyes adatokat pontosságuk és megbízhatóságuk foka szerint meg kell különböztetni, valamint a tényeket meg kell különböztetni a személyes értékelésektől annak érdekében, hogy biztosított legyen mind az egyének védelme, mind a megosztott információk minősége és megbízhatósága. Amennyiben a személyes adatok helytelennek tűnnek, azokat haladéktalanul helyesbíteni vagy törölni kell. Az ilyen helyesbítést vagy törlést, valamint a személyes adatoknak az ezen irányelv szerinti tevékenységekhez kapcsolódó bármely más kezelését az uniós jog alkalmazandó szabályaival, különösen az (EU) 2016/680 irányelvvel és az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[62] összhangban kell végezni, amelyek szabályokat ez az irányelv nem érinti.

---

60 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

61 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

62 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

(17) Annak érdekében, hogy az egyedüli kapcsolattartó pontok – akár kérésre, akár saját kezdeményezésre – megfelelően és gyorsan szolgáltathassanak információt, fontos, hogy az érintett tagállamok illetékes tisztviselői megértsék egymást. A nyelvi akadályok gyakran megnehezítik a határokon átnyúló információcserét. Ezért szabályokat kell megállapítani a nyelvhasználatra vonatkozóan az egyedüli kapcsolattartó pontokhoz benyújtott információkérések, az egyedüli kapcsolattartó pontok által szolgáltatandó információk, valamint az ezekhez kapcsolódó egyéb – például az elutasításokkal és a pontosításokkal kapcsolatos – kommunikáció tekintetében. E szabályoknak egyensúlyt kell teremteniük egyrészt az Unió nyelvi sokszínűségének tiszteletben tartása és a fordítási költségek minimalizálása, másrészt a határokon átnyúló megfelelő és gyors információcseréhez kapcsolódó operatív igények között. A tagállamoknak ezért össze kell állítaniuk egy jegyzéket, amelyen szerepel az általuk választott egy vagy több hivatalos uniós nyelv, valamint egy, a gyakorlatban széles körben megértett és használt nyelv is, nevezetesen az angol.

(18) A Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségének (Europol) az Unió bűnügyi információs csomópontjaként való továbbfejlesztése kiemelt fontosságú feladat. Ezért információcsere vagy bármely kapcsolódó kommunikáció esetén – függetlenül attól, hogy erre az egyedüli kapcsolattartó ponthoz vagy a bűnüldöző hatósághoz benyújtott információkérés vagy saját kezdeményezés alapján kerül sor – másolatot kell küldeni az Europolnak, azonban csak abban az esetben, ha az információ az Europol célkitűzéseinek hatálya alá tartozó bűncselekményre vonatkozik. A gyakorlatban ez a SIENA megfelelő jelölőnégyzetének alapértelmezett bejelölésével történhet.

(19) Orvosolni kell a bűnüldözési információk tagállamok közötti továbbítására használt kommunikációs csatornák és a kapcsolódó kommunikáció elszaporodását, mivel ez akadályozza az ilyen információk megfelelő és gyors cseréjét. Ezért az Europol által az (EU) 2016/794 rendelettel összhangban kezelt SIENA Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazás használatát kötelezővé kell tenni az ezen irányelv szerinti valamennyi ilyen információtovábbítás és kommunikáció esetében, beleértve az egyedüli kapcsolattartó pontok és közvetlenül a bűnüldöző hatóságok számára küldött információkéréseket, a kérésre és a saját kezdeményezésre történő információszolgáltatást, az elutasításokkal és pontosításokkal kapcsolatos kommunikációt, valamint az egyedüli kapcsolattartó pontok és az Europol számára küldött másolatokat. E célból valamennyi egyedüli kapcsolattartó pontnak és az ilyen információcserében esetlegesen érintett valamennyi bűnüldöző hatóságnak közvetlenül kell kapcsolódnia a SIENA-hoz. E tekintetben azonban átmeneti időszakot kell biztosítani a SIENA teljes körű bevezetésének lehetővé tétele érdekében.

(20) Az információáramlás egyszerűsítése, megkönnyítése és jobb kezelése érdekében a tagállamoknak létre kell hozniuk vagy ki kell jelölniük az ezen irányelv szerinti információcsere koordinációjával megbízott egyedüli kapcsolattartó pontot. Az egyedüli kapcsolattartó pontoknak mindenekelőtt hozzá kell járulniuk a bűnüldöző hatóságok tekintetében – különösen az információáramlás terén – tapasztalható széttagoltság enyhítéséhez, reagálva arra, hogy egyre nagyobb szükség van a határokon átnyúló bűnözéssel, így például a kábítószer-kereskedelemmel és a terrorizmussal szembeni közös fellépésre. Ahhoz, hogy az egyedüli kapcsolattartó pontok hatékonyan el tudják látni az ezen irányelv szerinti, határokon átnyúló bűnüldözési célú információcserével kapcsolatos koordinációt, konkrét minimumfeladatokat kell számukra kijelölni, és rendelkezniük kell bizonyos minimális képességekkel is.

(21) Az egyedüli kapcsolattartó pontok említett képességeinek ki kell terjedniük a saját tagállamukban hozzáférhető valamennyi információhoz való hozzáférésre, többek között az összes releváns uniós és nemzetközi adatbázishoz és platformhoz való felhasználóbarát hozzáférés révén, az alkalmazandó uniós és nemzeti jogban meghatározott szabályokkal összhangban. Ezen irányelv követelményeinek – különösen a határidőkkel kapcsolatos követelményeknek – való megfelelés érdekében az egyedüli kapcsolattartó pontoknak megfelelő erőforrásokkal kell rendelkezniük, beleértve a megfelelő fordítási kapacitásokat is, és napi 24 órában megszakítás nélkül kell működniük. E tekintetben a beérkező információkérések szűrésére, feldolgozására és továbbítására alkalmas ügyfélszolgálat üzemeltetése növelheti az egyedüli kapcsolattartó pontok hatékonyságát és eredményességét. Az említett képességeknek magukban kell foglalniuk azt is, hogy a szükséges bírói engedélyek megadására hatáskörrel rendelkező igazságügyi hatóságok mindenkor az egyedüli kapcsolattartó pontok rendelkezésére álljanak. A gyakorlatban ez például úgy valósítható meg, hogy biztosítják az ilyen igazságügyi hatóságok fizikai jelenlétét vagy funkcionális elérhetőségét, akár az egyedüli kapcsolattartó pont létesítményein belül, akár készenlétben álló és hívásra közvetlenül elérhető illetékesek útján.

(22) Az egyedüli kapcsolattartó pontoknak az ezen irányelvben meghatározott koordinációs feladataik hatékony ellátása érdekében azon nemzeti bűnüldöző hatóságok képviselőiből kell állniuk, amelyek bevonása szükséges az ezen irányelv szerinti megfelelő és gyors információcseréhez. Bár az egyes tagállamok maguk dönthetnek az e követelménynek való megfeleléshez szükséges pontos szervezeti felépítésről és összetételről, képviseltethetik magukat a bűncselekmények megelőzésében, felderítésében vagy nyomozásában illetékes rendőri, vámügyi és egyéb bűnüldöző hatóságok, valamint adott esetben a regionális és kétoldalú hivatalok kapcsolattartói, például más tagállamokba kirendelt vagy áthelyezett összekötő tisztviselők és attasék, valamint a releváns uniós bűnüldöző hatóságok, például az Europol. Mindazonáltal a hatékony koordináció érdekében az egyedüli kapcsolattartó pontokban képviseltetnie kell magát legalább az Europol nemzeti egységének, a SIRENE-irodának, az utasadat-információs egységnek és az Interpol nemzeti irodájának, a vonatkozó jogszabályokkal összhangban, és annak ellenére, hogy ez az irányelv nem alkalmazandó az ilyen uniós jogszabályok által kifejezetten szabályozott információcserére.

(23) Az egyedüli kapcsolattartó pontoknak az ezen irányelv szerinti – különösen az információkezeléssel kapcsolatos – feladataik hatékony és eredményes ellátása érdekében bizonyos minimális funkciókkal és képességekkel rendelkező, egységes elektronikus ügyviteli rendszert kell bevezetniük és működtetniük.

(24) Ezen irányelv alkalmazásának szükséges nyomon követése és értékelése érdekében a tagállamok számára elő kell írni bizonyos adatok gyűjtését és éves rendszerességgel a Bizottságnak történő továbbítását. Ez a követelmény különösen azért szükséges, hogy orvosolja a releváns információcseréket számszerűsítő összehasonlítható adatok hiányát, emellett a Bizottság számára megkönnyíti jelentéstételi kötelezettségének teljesítését.

(25) A bűnözés és a terrorizmus határokon átnyúló jellege miatt a tagállamoknak az ilyen bűncselekményekkel szembeni fellépés során egymásra kell támaszkodniuk. A releváns bűnüldöző hatóságok közötti, illetve az Europol felé irányuló megfelelő és gyors információáramlást a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani. Az intézkedés léptéke és hatásai miatt ez uniós szinten jobban megvalósítható az információcserére vonatkozó közös szabályok megállapítása révén.

Ezért az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(26) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel ez az irányelv a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az ezen irányelvről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.

(27) Ez az irányelv a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal[63] összhangban részt vesz, ezért Írország részt vesz ennek az irányelvnek az elfogadásában, és az rá nézve kötelező.

(28) Izland és Norvégia tekintetében ezen irányelv az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás[64] értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat[65] 1. cikkének H. pontjában említett területhez tartoznak.

(29) Svájc tekintetében ezen irányelv az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás[66] értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat[67] 3. cikkével és a 2008/149/IB tanácsi határozat[68] 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke H. pontjában említett területhez tartoznak.

(30) Liechtenstein tekintetében ezen irányelv az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való

---

63 A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7.).

64 HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

65 A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10.).

66 HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

67 A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27.).

68 A Tanács 2008/149/IB határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27.).

csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv[69] értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat[70] 3. cikkével és a 2011/349/EU tanácsi határozat[71] 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikkének H. pontjában említett területhez tartoznak,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk
Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv szabályokat állapít meg a bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy nyomozása céljából szükséges, a tagállamok bűnüldöző hatóságai között megvalósuló információcserére vonatkozóan.

Ez az irányelv különösen az alábbiakat szabályozza:

a) a tagállamok által létrehozott vagy kijelölt egyedüli kapcsolattartó pontokhoz benyújtott információkérések, különösen az ilyen kérések tartalma, a kért információ átadására vonatkozó kötelező határidők, az információkérés elutasításának okai és az információkéréssel kapcsolatban használandó kommunikációs csatorna;

b) a releváns információk saját kezdeményezésre történő átadása más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja vagy bűnüldöző hatóságai számára, különös tekintettel arra, hogy az ilyen információkat milyen helyzetekben és milyen módon kell átadni;

c) az összes információcseréhez használandó kommunikációs csatorna, valamint a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti közvetlen információcserével kapcsolatban az egyedüli kapcsolattartó pontoknak szolgáltatandó információk;

d) az egyedüli kapcsolattartó pont létrehozása, feladatai, összetétele és képességei, többek között egy egységes elektronikus ügyviteli rendszer bevezetése feladatainak ellátása céljából.

---

69 HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

70 A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18.).

71 A Tanács 2011/349/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a bűnügyi igazságügyi és rendőrségi együttműködéshez kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18.).

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy nyomozása céljából a tagállamok bűnüldöző hatóságai között megvalósuló azon információcserékre, amelyeket más uniós jogi aktusok kifejezetten szabályoznak.

(3) Ez az irányelv semmilyen módon nem kötelezi a tagállamokat az alábbiakra:

a) információ megszerzése a nemzeti joggal összhangban hozott kényszerítő intézkedések útján, más tagállamok bűnüldöző hatóságainak való információszolgáltatás céljából;

b) információ tárolása az a) pontban említett célból;

c) információszolgáltatás más tagállamok bűnüldöző hatóságai számára, bírósági eljárásokban bizonyítékként történő felhasználás céljából.

(4) Ez az irányelv nem keletkeztet semmilyen jogot az ezen irányelvvel összhangban átadott információk bírósági eljárásokban bizonyítékként történő felhasználására.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „bűnüldöző hatóság ”: a tagállamok bármely olyan hatósága, amely a nemzeti jog szerint bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy nyomozása tekintetében illetékes;

2. „bűncselekmény”: az alábbiak bármelyike:

a) a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat[72] 2. cikkének (2) bekezdésében említett bűncselekmények;

b) az (EU) 2016/794 rendelet 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett bűncselekmények;

c) a közvetlen és a közvetett adókkal kapcsolatos adóbűncselekmények a nemzeti jogban meghatározottak szerint;

3. „információ”: a bűnüldöző hatóságok számára a bűncselekmények megelőzésére, felderítésére vagy nyomozására vonatkozó, nemzeti jogban meghatározott feladataik ellátása szempontjából releváns bármely, egy vagy több természetes személyre, tényre vagy körülményre vonatkozó tartalom;

4. „rendelkezésre álló” információ: olyan információ, amely a megkeresett tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja vagy bűnüldöző hatóságai birtokában van, vagy amelyet az említett egyedüli kapcsolattartó pontok vagy bűnüldöző hatóságok kényszerítő intézkedés nélkül megszerezhetnek más hatóságoktól vagy az adott tagállamban letelepedett magánfelektől;

5. „SIENA”: az Europol által kezelt Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazás, amely a tagállamok és az Europol közötti információcserét hivatott megkönnyíteni;

6. „személyes adat”: az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikke (1) bekezdésében meghatározott személyes adat.

[72] A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

3. cikk

Az információcsere elvei

A tagállamok az ezen irányelv szerinti valamennyi információcserével kapcsolatban biztosítják, hogy:

a) a tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja vagy bűnüldöző hatóságai számára rendelkezésre álló minden releváns információt átadjanak a többi tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjának vagy bűnüldöző hatóságainak („a rendelkezésre állás elve”);

b) a más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjától vagy bűnüldöző hatóságaitól való információkérés feltételei, valamint a más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja és bűnüldöző hatóságai számára történő információszolgáltatás feltételei egyenértékűek legyenek a saját bűnüldöző hatóságaiktól való hasonló információk kérésére, illetve a hasonló információk saját bűnüldöző hatóságaik számára történő átadására vonatkozó feltételekkel („egyenértékű hozzáférés elve”);

c) az egyedüli kapcsolattartó pontnak vagy egy másik tagállam bűnüldöző hatóságainak átadott, bizalmasként megjelölt információkat az említett bűnüldöző hatóságok az adott tagállam nemzeti jogában meghatározott, hasonló bizalmassági szintet biztosító követelményeknek megfelelő védelemben részesítsék („a bizalmas adatkezelés elve”).

II. fejezet

Információcsere az egyedüli kapcsolattartó pontokon keresztül

4. cikk

Az egyedüli kapcsolattartó ponthoz benyújtott információkérés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk és – amennyiben úgy döntöttek – bűnüldöző hatóságaik a (2)–(5) bekezdésben meghatározott feltételekkel összhangban nyújtsanak be információkérést más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjához.

Amennyiben egy tagállam úgy döntött, hogy egyedüli kapcsolattartó pontján kívül bűnüldöző hatóságai is benyújthatnak információkérést más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjához, biztosítja, hogy e hatóságok a kérés benyújtásával egyidejűleg másolatot küldjenek a kérésről, valamint minden kapcsolódó kommunikációról az adott tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjának.

(2) Egy másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjához csak akkor nyújtható be információkérés, ha objektív okok alapján feltételezhető, hogy:

a) a kért információ az 1. cikk (1) bekezdésében említett cél elérése szempontjából szükséges és arányos;

b) a kért információ a megkeresett tagállam bűnüldöző hatóságainak rendelkezésére áll.

(3) Egy másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjához benyújtott információkérésben minden esetben fel kell tüntetni, hogy a kérés sürgős-e vagy sem.

Az ilyen információkérés sürgősnek tekintendő, ha – az adott üggyel kapcsolatos valamennyi releváns tényt és körülményt figyelembe véve – objektív okok alapján feltételezhető, hogy a kért információra az alábbiak közül egy vagy több jellemző vonatkozik:

a) valamely tagállam közbiztonságát közvetlenül és komolyan fenyegető veszély elhárítása érdekében szükséges;

b) valamely személy közvetlen veszélyben lévő létfontosságú érdekeinek védelméhez szükséges;

c) olyan döntés meghozatalához szükséges, amely magában foglalhatja szabadságelvonással járó korlátozó intézkedések alkalmazását;

d) a sürgős információszolgáltatás elmulasztása esetén fennáll annak a közvetlen veszélye, hogy az információ elveszíti relevanciáját.

(4) Egy másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjához benyújtott információkérésnek magában kell foglalnia az ezen irányelvvel összhangban történő megfelelő és gyors feldolgozást lehetővé tevő minden szükséges magyarázatot, köztük legalább a következőket:

a) a kért információnak az adott körülmények között észszerűen lehetséges legrészletesebb meghatározása;

b) az információkérés céljának leírása;

c) azok az objektív okok, amelyek alapján feltételezhető, hogy a kért információ a megkeresett tagállam bűnüldöző hatóságai számára rendelkezésre áll;

d) adott esetben a cél és azon személy vagy személyek között fennálló kapcsolat ismertetése, akire vagy akikre az információ vonatkozik;

e) adott esetben azok az okok, amelyek miatt a kérés sürgősnek minősül.

(5) Egy másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjához a 11. cikkel összhangban a megkeresett tagállam által meghatározott és közzétett jegyzékben szereplő nyelvek valamelyikén kell benyújtani az információkérést.

5. cikk

Információszolgáltatás az egyedüli kapcsolattartó ponthoz benyújtott információkérés nyomán

(1) E cikk (2) bekezdésére és a 6. cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, a tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk a lehető leghamarabb átadja a 4. cikkel összhangban kért információkat, minden esetben a következők közül az alkalmazandó határidőn belül:

a) nyolc óra az olyan információkra vonatkozó sürgős megkeresések esetében, amelyek a megkeresett tagállam bűnüldöző hatóságai számára bíró engedély megszerzése nélkül rendelkezésre állnak;

b) három naptári nap az olyan információkra vonatkozó sürgős megkeresések esetében, amelyek a megkeresett tagállam bűnüldöző hatóságai számára csak bírói engedély megszerzését követően állnak rendelkezésre;

c) hét naptári nap minden nem sürgős megkeresés esetében.

Az első albekezdésben megállapított határidők az információkérés kézhezvételének időpontjától kezdve számítandók.

(2) Amennyiben a kért információ a 9. cikkel összhangban a vonatkozó nemzeti jog szerint csak bírói engedély megszerzését követően áll rendelkezésre, a megkeresett tagállam az engedély megszerzéséhez szükséges mértékben eltérhet az (1) bekezdésben említett határidőktől.

Ilyen esetekben a tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk elvégezze mindkét következő feladatot:

i. az egyedüli kapcsolattartó pont vagy adott esetben a megkereső tagállam bűnüldöző hatóságának azonnali értesítése a várható késedelemről, ismertetve a várható késedelem hosszát és annak okait;

ii. ezt követően naprakész tájékoztatás nyújtása, és a kért információ lehető legkorábbi átadása a bírói engedély megszerzése után.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk a megkereső tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjának vagy adott esetben bűnüldöző hatóságának azon a nyelven adja át a 4. cikkel összhangban kért információt, amelyen a 4. cikk (5) bekezdésével összhangban benyújtották az információkérést.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egyedüli kapcsolattartó pontjuk a megkereső tagállam bűnüldöző hatóságának adja át a kért információt, arról egyidejűleg az adott tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjának is másolatot küldjön.

6. cikk

Az információkérés elutasítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk kizárólag akkor utasítsa el a 4. cikkel összhangban kért információ átadását, ha fennáll a következő okok valamelyike:

a) a kért információ a megkeresett tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja és bűnüldöző hatóságai számára nem áll rendelkezésre;

b) az információkérés nem tesz eleget a 4. cikkben meghatározott követelményeknek;

c) a megkeresett tagállam nemzeti joga által a 9. cikkel összhangban előírt bírói engedély megadását elutasították;

d) a kért információ a 10. cikk i. pontjában említett személyesadat-kategóriákon kívül eső személyes adatnak minősül;

e) objektív okok alapján feltételezhető, hogy a kért információ átadása:

i. ellentétes lenne a megkeresett tagállam alapvető biztonsági érdekeivel;

ii. veszélyeztetné egy bűncselekménnyel kapcsolatos, folyamatban lévő nyomozás sikerét; vagy

iii. indokolatlanul sértené egy természetes vagy jogi személy létfontosságú érdekeit.

Az elutasítás a kért információnak csak azon részét érintheti, amelyre az első albekezdésben meghatározott okok vonatkoznak, és adott esetben nem befolyásolja

az információ más részeinek ezen irányelvvel összhangban történő átadására vonatkozó kötelezettséget.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk az 5. cikk (1) bekezdésében előírt határidőn belül tájékoztassa a megkereső tagállam egyedüli kapcsolattartó pontját vagy adott esetben bűnüldöző hatóságát az elutasításról, ismertetve az elutasítás okait.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk haladéktalanul további pontosítást kérjen a megkereső tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjától vagy adott esetben bűnüldöző hatóságától az olyan információkérések feldolgozása érdekében, amelyeket egyébként el kellene utasítani.

Az 5. cikk (1) bekezdésében említett határidőket fel kell függeszteni attól az időponttól kezdve, amikor a megkereső tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja vagy adott esetben bűnüldöző hatósága kézhez veszi a pontosítás iránti kérést, addig az időpontig, amikor a megkeresett tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja megkapja a pontosítást.

(4) A (3) és (4) bekezdésben említett elutasításokat, elutasítások okait, pontosítás iránti kéréseket és pontosításokat, valamint a más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjához benyújtott információkérésekkel kapcsolatos minden egyéb kommunikációt azon a nyelven kell továbbítani, amelyen a kérést a 4. cikk (5) bekezdésével összhangban benyújtották.

III. fejezet

Egyéb információcserék

7. cikk

Információszolgáltatás saját kezdeményezésre

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik saját kezdeményezésre átadják a rendelkezésükre álló valamennyi információt más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjának vagy bűnüldöző hatóságainak, amennyiben objektív okok alapján feltételezhető, hogy ez az információ releváns lehet az adott tagállam számára az 1. cikk (1) bekezdésében említett célból. Nincs azonban ilyen kötelezettség, amennyiben ezen információ tekintetében a 6. cikk (1) bekezdésének c), d) vagy e) pontjában említett okok állnak fenn.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik az (1) bekezdéssel összhangban saját kezdeményezésre információt szolgáltatnak, ezt a megkeresett tagállam által a 11. cikkel összhangban összeállított és közzétett jegyzékben szereplő nyelvek egyikén tegyék meg.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik ilyen információt szolgáltatnak egy másik tagállam bűnüldöző hatóság számára, arról egyidejűleg az adott másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjának is másolatot küldjenek.

8. cikk

Információcsere a közvetlenül a bűnüldöző hatóságokhoz benyújtott megkeresések alapján

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik közvetlenül egy másik tagállam bűnüldöző hatóságaihoz nyújtanak be információkérést, úgy az ilyen kérés benyújtásával, az az alapján történő információszolgáltatással vagy bármely más kapcsolódó kommunikációval egyidejűleg erről másolatot küldjenek az adott másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjának, valamint – ha a küldő fél bűnüldöző hatóság – a saját tagállam egyedüli kapcsolattartó pontjának is.

IV. fejezet

A II. és III. fejezet szerinti információszolgáltatásra vonatkozó további szabályok

9. cikk

Bírói engedély

(1) A tagállamok nem köthetik bírói engedélyhez a II. és III. fejezet szerinti, egy másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja vagy bűnüldöző hatóságai számára történő információszolgáltatást, ha a saját egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy saját bűnüldöző hatóságaik számára történő hasonló információszolgáltatásra sem vonatkozik ilyen követelmény.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben nemzeti joguk az (1) bekezdéssel összhangban bírói engedélyhez köti a más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja vagy bűnüldöző hatóságai számára történő információszolgáltatást, úgy egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik nemzeti jogukkal összhangban haladéktalanul megtegyenek minden szükséges lépést az ilyen bírói engedély mielőbbi megszerzése érdekében.

(3) Az (1) bekezdésben említett, bírói engedély iránti kérelmek tekintetében az illetékes igazságügyi hatóság tagállamának nemzeti jogával összhangban kell értékelést végezni és döntést hozni.

10. cikk

A személyes adatnak minősülő információkra vonatkozó további szabályok

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik a II. és a III. fejezet alapján személyes adatnak minősülő információt szolgáltatnak, úgy:

i. az átadott személyes adatok kategóriái az (EU) 2016/794 rendelet II. melléklete B. szakaszának 2. pontjában felsoroltakra korlátozódjanak;

ii. egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik ezzel egyidejűleg és lehetőség szerint rendelkezésre bocsátják az ahhoz szükséges elemeket is, hogy a másik tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja vagy bűnüldöző hatósága felmérhesse a személyes adatok pontosságának, teljességének és megbízhatóságának mértékét, valamint azt, hogy a személyes adatok mennyire naprakészek.

11. cikk

A nyelvek jegyzéke

(1) A tagállamok összeállítanak és naprakészen tartanak egy, az Unió egy vagy több olyan hivatalos nyelvét tartalmazó jegyzéket, amelyen egyedüli kapcsolattartó

pontjuk információkérés nyomán vagy saját kezdeményezésre információt tud szolgáltatni. A jegyzéknek tartalmaznia kell az angol nyelvet.

(2) A tagállamok ezeket a jegyzékeket és azok esetleges frissítéseit megküldik a Bizottságnak. A Bizottság közzéteszi a jegyzékeket és azok esetleges frissítéseit az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

12. cikk

Információszolgáltatás az Europol számára

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik a II. és III. fejezet alapján információkérést küldenek, információkérés nyomán információt szolgáltatnak, saját kezdeményezésre információt szolgáltatnak, vagy más kapcsolódó kommunikációt végeznek, arról egyidejűleg másolatot küldjenek az Europolnak, amennyiben a kommunikáció tárgyát képező információ az (EU) 2016/794 rendelettel összhangban az Europol célkitűzéseinek hatálya alá tartozó bűncselekményt érint.

13. cikk

A SIENA használata

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egyedüli kapcsolattartó pontjuk vagy bűnüldöző hatóságaik a II. és III. fejezet vagy a 12. cikk alapján információkérést küldenek, információkérés nyomán információt szolgáltatnak, saját kezdeményezésre információt szolgáltatnak, vagy más kapcsolódó kommunikációt végeznek, ezt a SIENA-n keresztül tegyék meg.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk, valamint az ezen irányelv szerinti információcserében esetlegesen részt vevő valamennyi bűnüldöző hatóságuk közvetlenül kapcsolódjon a SIENA-hoz.

V. fejezet

A tagállamok közötti információcserét szolgáló egyedüli kapcsolattartó pont

14. cikk

Létrehozás, feladatok és képességek

(1) Minden tagállam létrehoz vagy kijelöl egy nemzeti egyedüli kapcsolattartó pontot, amely az ezen irányelv szerinti információcsere koordinációjáért felelős központi egységként működik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk megfelelő felhatalmazással rendelkezzen legalább a következő feladatok ellátására:

a) információkérések fogadása és értékelése;

b) információkérések továbbítása a megfelelő nemzeti bűnüldöző hatósághoz vagy hatóságokhoz, és szükség esetén az ilyen kérések feldolgozásával, illetve az ilyen kérések nyomán történő információszolgáltatással kapcsolatos koordináció;

c) az információk elemzése és rendszerezése a más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja és adott esetben bűnüldöző hatóságai számára történő rendelkezésre bocsátás céljából;

d) információkérés nyomán vagy saját kezdeményezésére történő információszolgáltatás más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja és adott esetben bűnüldöző hatóságai számára az 5. és 7. cikkel összhangban;

e) az információszolgáltatás elutasítása a 6. cikkel összhangban, és szükség esetén pontosítás kérése a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban;

f) információkérés küldése más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja számára a 4. cikkel összhangban, és szükség esetén pontosítás nyújtása a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy:

a) egyedüli kapcsolattartó pontjuk hozzáférjen a bűnüldöző hatóságaik számára rendelkezésre álló valamennyi információhoz, amennyiben ez az ezen irányelv szerinti feladatainak ellátásához szükséges;

b) egyedüli kapcsolattartó pontjuk a hét minden napján, napi 24 órában működjön;

c) egyedüli kapcsolattartó pontjuk rendelkezzen a megfelelő és gyors, az ezen irányelvvel és különösen az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőkkel összhangban történő feladatvégzéshez szükséges személyzettel, erőforrásokkal és képességekkel, többek között a fordítás tekintetében;

d) a 9. cikkel összhangban a nemzeti jogban előírt bírói engedélyek megadására illetékes igazságügyi hatóságok a hét minden napján, napi 24 órában az egyedüli kapcsolattartó pont rendelkezésére álljanak.

(4) A tagállamok az egyedüli kapcsolattartó pont létrehozásától vagy kijelölésétől számított egy hónapon belül értesítik erről a Bizottságot. A tagállamok szükség esetén frissítik ezt az információt.

A Bizottság közzéteszi ezeket az értesítéseket és azok esetleges frissítéseit az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

15. cikk
Összetétel

(1) A tagállamok oly módon határozzák meg egyedüli kapcsolattartó pontjuk szervezetét és összetételét, hogy az hatékonyan és eredményesen el tudja látni az ezen irányelv szerinti feladatait.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk azon nemzeti bűnüldöző hatóságok képviselőiből álljon, amelyek bevonása szükséges az ezen irányelv szerinti megfelelő és gyors információcseréhez, beleértve legalább a következőket, amennyiben az érintett tagállamot a vonatkozó jogszabályok ilyen egységek vagy irodák létrehozására vagy kijelölésére kötelezik:

a) az (EU) 2016/794 rendelet 7. cikke szerint létrehozott Europol nemzeti egység;

b) az (EU) 2018/1862 európai parlamenti és tanácsi rendelet[73] 7. cikkének (2) bekezdése szerint létrehozott SIRENE-iroda;

[73] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1862 rendelete (2018. november 28.) a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a 2007/533/IB tanácsi

c) az (EU) 2016/681 irányelv 4. cikke szerint létrehozott utasadat-információs egység;

d) a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete (Interpol) alapokmányának 32. cikke szerint létrehozott Interpol nemzeti iroda.

16. cikk

Ügyviteli rendszer

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egyedüli kapcsolattartó pontjuk egy adattárként szolgáló egységes elektronikus ügyviteli rendszert vezessen be és működtessen, amely az egyedüli kapcsolattartó pont számára lehetővé teszi az ezen irányelv szerinti feladatainak ellátását. Az ügyviteli rendszernek minimumként rendelkeznie kell valamennyi alábbi funkcióval és képességgel:

a) az 5. és 8. cikkben említett bejövő és kimenő információkérések, valamint a más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjával és adott esetben bűnüldöző hatóságaival folytatott minden egyéb kapcsolódó kommunikáció rögzítése, beleértve az elutasításokkal, valamint a pontosítás kérésével és nyújtásával kapcsolatos információkat a 6. cikk (2), illetve (3) bekezdésében említettek szerint;

b) az egyedüli kapcsolattartó pont és a nemzeti bűnüldöző hatóságok között a 15. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint megvalósuló kommunikáció rögzítése;

c) a más tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontja és adott esetben bűnüldöző hatóságai számára az 5., 7. és 8. cikkel összhangban történő információszolgáltatás rögzítése;

d) az 5. és 8. cikkben említett, bejövő információkérések összevetése az egyedüli kapcsolattartó pont rendelkezésére álló információkkal, beleértve az 5. cikk (3) bekezdésének második albekezdésével és a 7. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban szolgáltatott információkat, valamint az ügyviteli rendszerben rögzített egyéb releváns információkat;

e) a 4. cikkben említett, bejövő információkérések megfelelő és gyors nyomon követésének biztosítása, különösen a kért információ átadására vonatkozóan az 5. cikkben meghatározott határidők betartása érdekében;

f) interoperabilitás a SIENA-val, biztosítva különösen azt, hogy a SIENA-n keresztül bejövő kommunikáció közvetlenül rögzíthető legyen az ügyviteli rendszerben, és hogy a SIENA-n keresztül kimenő kommunikáció közvetlenül az ügyviteli rendszerből küldhető legyen;

g) az ezen irányelv szerinti információcserére vonatkozó statisztikák készítése értékelési és nyomonkövetési célokból, különösen a 17. cikk alkalmazásában;

h) az ügyviteli rendszerben tárolt információkhoz való hozzáférés és az azokkal kapcsolatos egyéb adatkezelési tevékenységek naplózása elszámoltathatósági és kiberbiztonsági célokból.

---

határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1986/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2010/261/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2018.12.7., 56. o.).

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az ügyviteli rendszerrel kapcsolatos valamennyi kiberbiztonsági kockázatot – különösen a rendszer felépítését, irányítását és ellenőrzését illetően – körültekintő és hatékony módon kezeljék és orvosolják, valamint hogy megfelelő biztosítékok álljanak rendelkezésre a jogosulatlan hozzáféréssel és visszaéléssel szemben.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az egyedüli kapcsolattartó pontjuk által kezelt személyes adatokat csak addig tárolják az ügyviteli rendszerben, ameddig az a személyes adatok kezelésének céljai szempontjából szükséges és arányos, és azokat ezt követően visszavonhatatlanul töröljék.

VI. fejezet

Záró rendelkezések

17. cikk
Statisztikák

(1) A tagállamok minden év március 1-jéig a Bizottság rendelkezésére bocsátják az ezen irányelv szerint a többi tagállammal megvalósított információcserékről készített statisztikákat.

(2) A statisztikák legalább a következőket tartalmazzák:

a) az adott tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja és bűnüldöző hatóságai által benyújtott információkérések száma;

b) az adott tagállam egyedüli kapcsolattartó pontja és bűnüldöző hatóságai által kapott és megválaszolt információkérések száma sürgős és nem sürgős kérések szerinti bontásban, valamint az információt fogadó többi tagállam szerinti bontásban;

c) a 6. cikk alapján elutasított információkérések száma megkereső tagállamok és elutasítási okok szerinti bontásban;

d) azon esetek száma, amikor az 5. cikk (1) bekezdésében említett határidőktől a kötelező bírói engedély beszerzése miatt az 5. cikk (2) bekezdése szerint eltértek, az érintett információkéréseket benyújtó tagállamok szerinti bontásban.

18. cikk
Jelentéstétel

(1) A Bizottság *[a hatálybalépés időpontja + 3 év]*-ig értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról.

(2) A Bizottság *[a hatálybalépés időpontja + 5 év]*-ig értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv hatékonyságáról és eredményességéről. A Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által szolgáltatott információkat, valamint az ezen irányelv átültetésével és végrehajtásával kapcsolatos minden egyéb lényeges információt. A Bizottság ezen értékelés alapján dönt a megfelelő nyomonkövetési intézkedésekről, beleértve szükség esetén egy jogalkotási javaslat kidolgozását is.

19. cikk

A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosítása

[*A 21.cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett időpont*]-tól/-től a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény a következőképpen módosul:

i. a 39. cikk helyébe ez az irányelv lép, amennyiben az említett cikk az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében említett célból történő információcserére vonatkozik;

ii. a 46. cikket el kell hagyni.

20. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2006/960/IB kerethatározat [a 21. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett időpont]-tól/-től hatályát veszti.

Az említett kerethatározatra történő hivatkozásokat az ezen irányelv megfelelő rendelkezéseire való hivatkozásnak kell tekinteni.

21. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb [*a hatálybalépés időpontja + 2 év*]-ig hatályba léptetik az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket az említett időponttól alkalmazzák. A 13. cikk azonban [*a hatálybalépés időpontja + 4 év*]-tól/-től alkalmazandó.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

22. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

23. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*